

KO JE JAVNI INTERES IZIGRAN

V drugi polovici devetdesetih let prejšnjega stoletja je podjetje Metropolovih hotelov slovelo po pompozni srečanjih, slavnostnih večerjih, banketih, gostijah in plesih. Ljudski glas se je seveda spraševal, koliko stane in kdo bo plačal vse to razkošno množično veseljačenje. Odgovor smo končno dobili in sicer na nedavni, 25. seji sveta občine Piran: občani občine Piran! Najbrž ni treba posebej poudarjati, da je bila razsipnost pri pripravi glamuroznih srečanj zgolj vrh ledene gore, pod katero je bila zastrta še marsikatera zgrešena poslovna odločitev, kar danes plačujemo – nihče drug kot piranski davkoplachevalci. Uradno se to naše odplačilo imenuje *Sporazum o ureditvi spornih premoženjskih pravnih razmerij med občino Piran in Metropol group d. o. o.* (v nadaljevanju Metropol).

Kako je občina prevarala državo in se izneverila javnemu interesu

In kaj tiči za tem sporazumom? Z njim je Metropol piranski občini priznal lastninsko pravico za okoli 19 tisoč kvadratnih metrov pretežno obalnih zemljišč na območju lucijskega avtokampa, v zameno pa se je občina Piran odpovedala svoji terjatvi v višini približno 600.000.000,00 tolarjev, oziroma nikoli poravnane komunalnemu prispevku za Metropolovo garažno hišo. Hkrati je naša občina Metropolu priznala še lastninsko pravico nad okoli 40 tisoč kvadratnih metrov zemljišč na območju polotoka Seča in se jim tako torej

odpovedala.

Da bi bralcem osvetlili zadevo, je seveda je nujno poseči v bližnjo preteklost, ki je botrovala omenjenemu sporazumu. Camp Lucija (tedaj še last Metropol) in občina Piran sta z Metropolovim soglasjem dne 27.10.1994 podpisala pogodbo o brezplačnem prenosu pravice uporabe na zemljiščih Avtocampa v Luciji, ki so obsegala 59.818 kvadratnih metrov površine. Zakaj je bil tak prenos lastništva potreben? Zemljišča območja avtokampa so sodila v območje krajinskega parka Sečoveljske soline, ki ga je občina razglasila z odlokom leta 1990 (Ur. objave št. 5/90). Po Zakonu o

lastninskem preoblikovanju podjetij pa zaščitnih zemljišč ni bilo mogoče lastniti in bi bila morala še pred začetkom privatizacije postati državna. Da bi se temu izognila, je piranska občina omogočila sistemsko, to je institucionalno ogoljufanje slovenske države. (Občina je sicer podobne pogodbe sklenila za precejšnji del obalnega pasu: razen s Camp Lucija še z Metropolom, Turističnim podjetjem Portorož, Hoteli Palace (za stari Palace) in Drogo Portorož, a bomo tokrat omenjene pogodbe pustili v nemar). Bistvo prevare je bilo, kot bomo videli kasneje, da je občina omenjena zemljišča pridobila zgolj navidezno. Država

» nadaljevanje na 3. strani

Vam ni do kuhanja? Prijete cocktail party, banket, slavnostno kosilo ali večerjo, piknik? Pokličite nas, izberite čas Vašega dogodka, za ostalo poskrbimo mi. V prijetni družbi in ob odlični ponudbi Vas bomo pogostili po Vašem okusu. Vabljeni!
Pokličite: 05/674-20-72

* Navadili smo se na smrt kakor kruha. Vemo, da je med nami. Zoper njo ne storimo ničesar, razen da se zberemo ob njeni zmagi nad nami. Tedaj zapojemo in začujemo. Kakor kdo. In potem živimo in zorimo za zadnjo obliko, proti kateri storimo vse, da je ne bi doživeli. Samo ta oblika zmaguje nad nami. (Pavle Zidar)

Foto: NK

Obala
nepremičnine

PROMET Z NEPREMIČNINAMI

Obala 16, Krajevna skupnost Portorož

Tel.: 05/674 10 30

GSM: 041/35 22 00

www.obala-realestate.com

**RAČUNOVODSKI
SERVIS**

PORT d.o.o. Portorož
Računovodsko - finančne storitve

Liminjanska 96, Lucija

Tel. 05/6779-480

e-mail: port.kenda@siol.net

SESTRA SHIREEN JOSEPH, DOMINIKANKA V PIRANU

Temnopolta Shireen Joseph, sestra dominikanka z velikimi, toplimi, črnimi očmi, je prišla k nam iz Pakistana. Tam se je 18. novembra 1968 rodila v učiteljski družini. Ima še štiri brate in dve sestri. Oče je bil nekaj časa ravnatelj državne šole, kjer je bila mama učiteljica. Nato se je zaposlil v ameriški šoli, ki so jo vodile sestre dominikanke ameriške kongregacije, Shireen pa je to šolo obiskovala kot učenka.

Sestra Shireen Joseph se v Piranu lepo počuti.

V četrti, kjer so stanovali, je bilo veliko bratov dominikancev in sester dominikank. Imeli so svojo cerkev, vodili so dve šoli in veliko bolnišnico. V četrti je prebivalo deset družin, ki so živele skupaj kot kakšna velika družina. Otroci so se vedno igrali skupaj. Patri so mladim dekletom približali duhovnost sester dominikank. Tako se je tudi njena starejša sestra odločila postati redovnica, čeprav je kasneje zaradi materine bolezni zapustila red. Shireen je takrat spoznala neko redovnico dominikanko italijanske kongregacije, s katero se je veliko pogovarjala. Všeč ji je bilo, kako sestre živijo, in všeč so ji bila tudi njihova oblačila. Leta 1988 je vstopila v red in se že čez dve leti zaobljubila. V tem času se je šolala, nato pa so jo leta 1993 poslali študirat teologijo in filozofijo v Rim. Sprva ji je bilo težko zaradi tujega jezika, a se je italijanščino hitro naučila, saj je živel v skupnosti z italijanskimi redovnicami. Študirala je tri leta, nato se je pripravljala na diplomu in na večne zaobljube, ki jih je dala 19. oktobra 1997. Po končanem študiju se je vrnila v Pakistan, nato pa leta 2001 ponovno odpotovala v Italijo, tokrat kot misijonarka. V župnijskem vrtcu v kraju Ponte della Priula pri Trevisu je poučevala angleščino, glasbo in ples. V prostem času je obiskovala bolnike doma in v bolnišnici in jim prinašala obhajilo. Bila je tudi animatorka mladinske skupine v organizaciji Azione cattolica. Poleg tega je učila še verouk, in sicer skupino osnovnošolcev, srednješolcev in skupino žena. Leta 2003 je odšla v kraj Fiano romano, kjer je prav tako poučevala otroke v vrtcu in učila verouk. K nam je prišla 5. januarja letos. Najprej se je v Ljubljani na intenzivnem tečaju učila slovenščine, zdaj pa dvakrat tedensko obiskuje tečaj slovenskega jezika na Ljudski

univerzi v Kopru. Uči se hitro, saj je po naravi odprta in se zelo rada pogovarja z ljudmi ter tako spoznava tudi naš način življenja.

»Ko sem prišla, mi je slovenski jezik zvenel zelo domače, saj ima naglase na istih mestih kot moj materni jezik urdu. Seveda sem potem spoznala, da je slovenščina zelo težak jezik. A težave se premagajo, tudi težave z jezikom. Treba je imeti voljo in pogum. Kadar človek preseže težave, čuti veliko veselje in zadovoljstvo. Prevzelo me je, kako so ljudje z menoj prijazni, kako mi povsod pomagajo, tudi pri učenju, kako me spodbujajo in mi vlivajo upanje. Mislim, da so Slovenci zelo odprti, širokosrčni, dobronamerni in zelo gostoljubni ljudje. Domotožja sploh nimam. **V Sloveniji se počutim doma, čutim se sprejeto in ljubljeno.** Vesela sem, da sem tukaj. Prepričana sem, da bom tu ostala. Vsak dan se zahvaljujem Bogu, da je imel tak načrt zame. Bog nam namreč daje moč in nam odpira poti.«

Pri nas bi se rada posvečala predvsem mladim ljudem. Želi odgovoriti na potrebe in zahteve mladih ter jim pomagati, da bi se v mladosti pravilno odločali o svoji življenjski poti. Tako enkrat tedensko že sodeluje v mladinski skupini v Luciji, kamor je prišla na povabilo lucijskega župnika Janeza Kavčiča. Udeležila se je srečanja mladih v Stični in misijonske nedelje na Ptuj. Ob takih priložnostih spregovori o svoji poti sestre dominikanke in misijonarke.

»V Stični sem spoznala veliko mladih, ki želijo nekaj narediti iz svojega življenja, ki želijo slediti Jezusu. **Potrebno je pomagati tem mladim.**«

Na takih srečanjih bo v prihodnosti vodila umetniške delavnice, kjer bo mladim prikazala, kako lahko svojo duhovnost izražajo skozi umetnost, ples, glasbo, slikanje, risanje, gledališče. »Na ta način se bomo med mašo in pri skupnih večernih

molitvah z glasbo, plesom in petjem skupaj zahvaljevali Bogu in ga hvalili. Mlade bi rada povabila, da prepletejo duhovnost, vsakdanje življenje in zdravo sprostitev. Menim, da mladi danes potrebujejo predvsem ljubezen. Preveč so prepuščeni samim sebi, v njih včasih začutim žalost. Ko si iščejo prijatelje, večkrat zaidejo v slabo družbo. Pri tem jih je potrebno spremljati. **Potrebujejo nekoga, s katerim se lahko pogovarjajo. Mnoge mlade je strah, da bi se odprli, strah jih je govoriti. Toda mnogi so tudi zelo odprti.**«

V pogovoru je sestra Shireen še povedala, da sodi predel Pakistana, kjer je bil pred nedavnim tako hud potres, med revnejša področja te pretežno muslimanske dežele in je vsaka pomoč prizadetim še kako dobrodošla.

Priprava: Špela Pahor

KOMEMORACIJE OB DNEVU MRTVIH

Združenje borcev in udeležencev NOB občine Piran je v petek, 28. oktobra pripravilo vrsto komemoracij v spomin padlim v NOB in žrtvam vojnega nasilja pred spomeniki in spominskimi obeležji. Komemoracije pred spomeniki bodo organizirali tudi v torek, 1. novembra, in sicer ob 9,30 v Novi vasi, ob 10. uri v Padni, ob 10,30 v Sv. Petru, ob 11,30 pa pred spomenikom v Kaldaniji.

**Teni
Computers**

Teni d.o.o. Portorož
 Liminjanska 96
 tel: 05/6778-300
 fax: 05/6773-225

http://www.teni.si
 e-mail: info@teni.si

Servis in prodaja računalniške opreme

KO JE JAVNI INTERES IZIGRAN

... nadaljevanje s 1 strani je zmotno (zaradi nepazljivosti ali korpucije uradnikov) menila, da so zemljišča pod nadzorom javnega interesa. Občina Piran pa je s papirnato prevaro pridobljene nepremičnine takoj predala v najem za neverjetno dobo 99-ih let, nikomur drugemu kot – Camp Luciji d.o.o. (dejansko Metropolu), s čemer je tako rekoč de facto omogočila njihovo prikrito privatizacijo. Izgovor za občane je bil za lase privlečena lokal-patriotska kritatica, da bi nam sicer »Ljubljana vse pobrala«. Takšen populizem je žal naletel na plodna tla in podpore lokalnih medijev (seveda ne Portorožana, zato so se lokalni veljaki ves čas tako trudili, da bi ga utišali). Takratna občinska garnitura, katero sta tudi v tistih časih obvladovali LDS in Socialni demokrati (tedaj kot Združena lista), je tako torej omogočila največjo divjo privatizacijo obale, saj je kulturno-naravna dediščina dejansko (čeprav še ne formalno pravno) postala zasebna last. Občinski svet občine Piran je leta 1995 sicer ustanovil posebno komisijo, ki je preučila sporne najemne pogodbe za dobo 99 let in nesporno ugotovila, da so javnemu interesu škodljive. Toda ne takratni župan

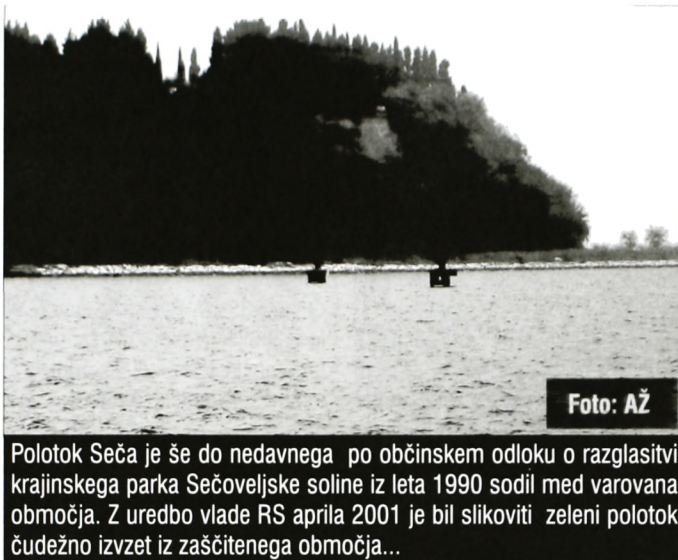
Franko Fičur ne njegova naslednica **Vojka Štular** nista pokazala volje, da bi škodljive pogodbe popravili, še manj pa da bi ugotavljali odgovornost za njihovo sklenitev. Morda zato, ker ni bilo pritiska javnosti, ki je bila (vključujoč podpisane) zmotno prepričana, da so zemljišča kot javno dobro, če že ne v državni, vsaj v lasti občine Piran.

Sporazum z Metropolom je bil lani umaknjen, letošnjo jesen pa so ga sprejeli

Škandali, ki so zaradi divje privatizacije vznemirjali ljudi, so se konec devetdesetih let nekako pomirili. Ljudje so zaradi neučinkovitosti države postali precej apatični, toda privatizacija se je potem nadaljevala preko gospodarskih lobijev. Tako je aprila 2001 takratna vlada (LDS in SD) sprejela *Uredbo o krajinskem parku Sečoveljske soline* (Ur.list št. 29/2001), s katero je odpravila občinski odlok iz leta 1990. Uredba je iz varovanega območja izvzela del zemljišč in sicer – glej, no glej – prav tistega na območju današnjega avtokampa. Tako je odprla vrata gradnji in poselitvi, česar odpravljeni občinski odlok ni omogočal! Gradbeni lobi je očitno dosegel svoj cilj: pozidati območje seškega polotoka z apartmaji.

Toda zgodbe s tem še ni konec: zaradi

nemarnosti (ali česa drugega) občinskega uradništva, nekdanjega predsednika izvršnega sveta takratne piranske občinske skupščine, botra »famoznih 99-letnih«*» pogodb. Andreja Grahorja, županov Franka Fičurja in sedanje Vojke Štular, se občina nikoli ni vknjižila v zemljiško knjigo kot lastnik zemljišč. Zakaj tega ni storila, na zadnji seji občinskega sveta, ko se je odločalo o sporazumu z Metropolom, ni bilo pojasnjeno, zato o vzrokih lahko samo domnevamo. Edini, ki so ob sprejemanju spornega sporazuma po vsej verjetnosti vedeli, v*

Polotok Seča je še do nedavnega po občinskem odloku o razglasitvi krajinskega parka Sečoveljske soline iz leta 1990 sodil med varovana območja. Z uredbo vlade RS aprila 2001 je bil slikoviti zeleni polotok čudežno izvzet iz zaščitene območja...

katerem grmu tiči zajec, so bili svetniki LDS in SD. A so se odločili, da bodo brumno, soglasno molčali, in – nekateri gledajoč v tla – glasovali za sporazum. In kako predlagatelji utemeljujejo podpis sporazuma? Ker naj bi bil sodni postopek dolgotrajen in nesmislen, zato je bolje skleniti sporazum. Občina je sicer lani zoper Metropol vložila izbrisno tožbo, s katero je za seška zemljišča zahtevala priznanje lastninske pravice in izstavitve listine. Občinska vladajoča oblastna sestava pa je potem presodila, da nima veliko možnosti, da bi se sodni spor z Metropolom razpletel piranski občini v prid. Vsaj tako je zadevo predstavila županja na seji občinskega sveta. Sporazum, kakršnega je občinski svet sprejel letošnjega oktobra, je zato v sprejem ponudila že lani. A je takrat večina članov občinskega sveta še gojila nekaj moralnih načel, zato je bil sprejem sporazuma preložen. Kakšni argumenti so člane vladajoče občinske koalicije letošnjo jesen prepričali, da so tokrat glasovali za sporazum, ki je za občino škodljiv, nam ostaja uganka.

Kdo je koliko izgubil in kdo (pri)dobil

Domnevamo pa, da so občinski uradniki odkrili prevaro, pri kateri je občina tudi sama

sodelovala, to je, da **Camp Lucija, ki je na občno prenesel zemljišča na seškem območju, ni bil nikoli njihov lastnik, kar posledično pomeni, da tudi občina ni bila nikoli lastnik zemljišč, ker jih je »pridobila« *od nelastnika.***

Ta so v resnici ves čas ostala v Metropolovi lasti, zato so ocenili, da je vložena tožba občine v naprej zgubljena. Nedavno sprejeti sporazum med piransko občino in družbo Metropol group pa je po našem mnenju nezakonit iz dveh razlogov. Prvi je, da so zemljišča, ki so bila predmet barantanja, že po lastninskem zakonu

last države. Potemtakem so vsi prenosi lastnine nični. Drugi razlog je, da občina tudi po Zakonu o vodah ne more biti lastnik obalnega pasu. Občina je torej, hote ali nehote, sodelovala v sistemski prevari, oziroma odtujitvi javnega premoženja in v škodo države in v Metropolovo korist. Škodo, ki jo je s to transakcijo utrpela naša občina oziroma Republika Slovenija, je vrednost, ki jo predstavlja 40 tisoč kvadratnih metrov zazidljivih zemljišč. Po trenutnih tržnih cenah bi jo torej lahko ovrednotili na okoli tri milijarde stooseminšestdeset milijonov tolarjev oziroma 13.200.000,00 evrov. To pa je tudi protipravna korist, ki jo je v tem

trenutku pridobil Metropol.

Zadevo bi bilo seveda še mogoče popraviti, česar pa županja in sedanja politična koalicija (LDS, SD in Desus) zaradi svoje nestrokovnosti (najbrž bi bil kakšen krepkejši izraz primernejši) in osebne naklonjenosti Metropolu tega ne bo naredila. Gre za družbeno neodgovorno politično elito, katere delovanje ne temelji na vrednotah dela in poštenosti, pač pa na špekulacijah in servilnosti nepoštenemu kapitalu. Občina Piran pa je s takimi neodgovornimi odločitvami izgubila svojo dejansko avtonomnost, integriteto ter spoštovanje. Zaradi takšnih odločitev pa ni izključeno, da se v bližnji bodočnosti lahko zopet nadejamo kakšne slavnostne Metropolove pogostitve. Račun je plačan za 100 let vnaprej.

Marko Zorman

** Razmišljanje brez javnosti je značilnost totalitarizma, javnost brez razmišljanja je vladavina drhali. Pogrošna resnica je, da je razmišljanja konec, ko zamre čudenje. Zato je oblast, nasprotna svobodni tiska, uspela v svojih nakanah, brž ko se njenemu početju v tem pogledu ne čudimo več. (Tomaž Mastnak)*

HOTEL PALACE PRED OBNOVO

Portoroška komisija za prostor skrbno spremlja priprave na obnovo hotela Palace. Direktorju podjetja Istrabenz hoteli Portorož mag. Igorju Okornu je predlagala, naj odgovorni konservator in izdelovalec strokovnih smernic Portorožanom karseda natančno predstavita konservatorski program starega hotela Palace in program sanacije parka. Hotel Palace je naš, portoroški.

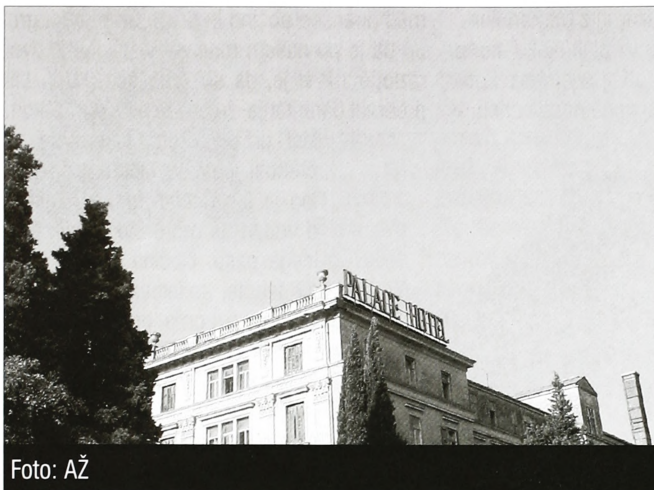

Foto: AŽ

Je naša last (občinska, občina pa smo mi, nihče ni namesto nas) in je del nas. Slišati je, da bo dala denar za obnovo država. To je denar vseh slovenskih državljanov. Ne bi bilo prav trošiti ga po nemarnem. Veliko bolj dragocenih in starejših spomenikov je še po Sloveniji, ki čakajo na obnovo. Hotel Palace se da obnoviti za veliko denarja, lahko pa tudi za manj. Odvisno od tega, ali bodo konservatorji ravnali po gradbincih ali gradbinci po konservatorjih. Tudi konservator je samo človek. Lahko popusti močnim pritiskom, dela v nasprotju s konservatorsko stroko in zbrše avtentičnost objekta.

Zato bi bilo prav, da bi ustanovili nadzorno telo za Palace, ki bi prevzelo absolutno pristojnost. Sedaj je pristojnost dodeljena zgolj enemu konservatorju. To ni prav. V nadzornem telesu morajo biti enakovredno zastopani predstavniki občine, krajanov in stroke. Že vnaprej moramo poznati konservatorska izhodišča in smernice, da znamo odločati, kaj bo ohranjeno in obnovljeno, kaj pa novo. Krajani hočemo vedeti, koliko bo stala obnova starega hotela, ureditev parka, gradnja prizidka in drugih objektov, koliko prometna ureditev. Koliko stroškov pokrije sam investitor, koliko občina, država in koliko evropska skupnost. Portorožane zanima, kaj se bo v notranjosti hotela zrušilo. Odločitve morajo biti utemeljene.

Pri prenovi je potrebno ohraniti čim več materialne pristnosti zgradbe, stavbnega pohištva in notranje opreme. Zato je potrebno opremo in pohištvo čim bolj pazljivo razstaviti, jo prepeljati na varno in tam ustrezno obnoviti. Posebno dragoceni so vitraži in brušena stekla. Manjkajočo opremo naj mojstri nadomestijo z vernimi kopijami, izdelanimi v masivnem lesu, kamnu in drugih pristnih materialih. Pomoč pri rekonstrukciji so stare fotografije, načrti, risbe in drugo ohranjeno dokumentarno gradivo.

Veliko je elementov, ki dvigajo zgodovinsko vrednost Palacea. Le originali imajo pravo vrednost za prave petičneže – tiste, ki iščejo hotele s petimi in več zvezdicami. Ponaredki so za tiste, ki ne prepoznajo pravih vrednot ali pa si jih ne morejo privoščiti.

Valter Pikel

GOLF NE PREDSTAVLJA VKLJUČITVE PODEŽELJA V TURISTIČNO PONUDBO!

Hitlerjev minister za propagando Goebels je deloval po paroli – stokrat izrečena laž postane resnica. Tako tudi naši oblastniki pod vplivom investorjev vztrajno ponavljajo, da bi golf vključil podeželje v turistično ponudbo.

Ne razumejo, da je golf tujek, da to nismo mi, da to ni Istra. Naše podobe enostavno ne poznajo. Vidijo le brisani prostor, ki čaka na golf, letališče, marino, apartmaje, parkirišča ...

Pravijo, da bi zemljišče, kjer bi radi uredili igrišče za golf, dalo kruha 40 ljudem, če bi ostalo kmetijsko, pa kvečjemu petim. Če vzamemo besedo kruh dobesedno, lahko izračunamo, da bi s kruhom iz žita na 66 hektarjih površine lahko nahranili množico ljudi, na igrišču je ne bi zraslo niti za žemljo.

Golf v Sečovljah nima zveze z načeli trajnostnega razvoja – s sonaravnim turizmom, s krepitvijo podobe Istre ali z ustvarjanjem blagovne znamke Portoroža.

Ponuditi, kar gost hoče, pomeni priti na trg spraševati, kaj bi se dalo prodati, ne pa se zavedati lastnega bogastva in lastne vrednosti, podcenjevati goste – ciljati na take, ki jim je vseeno, kam gredo, samo da igrajo golf. Pristni igralci si bodo privoščili igranje golfa tam, kjer je najboljša trava, kultura te igre, soigralci, kjer časopisi poročajo o turnirjih, kjer se tradicija odraža v podobi in življenju v kraju – v lokalih, v modi, v trgovski ponudbi.

Nada Kozina

FELOLUX d.o.o
Trgovina, izvajanje in proizvodnja
 Padna 5, 6333 Sečovlje
ELEKTRO, RAZSVETLJAVA,
VODOVODNIH,
OGREVANJA,
PLINSKIH,

FELOLUX
TRGOVINA
ELEKTRO
VODOVOD
OGREVANJE
 Liminjanska 111, 6320 Lucija
 (v obrtni coni)
 Felix & Flavio
GRIZON

Tel.: 05/677-22-82

OBČANI SMO ZA OBČINSKE URADNIKE TEŽAVA

Ob občinskem prazniku občine Piran nam je poštar vtaknil v hišni poštni nabiralnik skupaj z drugo reklamno šaro tudi novi časopis PIRAN, informativno publikacijo Občine Piran. Pričakovali bi, da nas uradniki v časopisu, ki ga opredelijo kot informativnega, seznanijo s svojim delom. Občinski uradniki so namreč naši uslužbenci, plačujemo jih, da urejajo zadeve v dobro skupnosti. Pravica nas občanov pa je, da presodimo, ali dobro delajo.

Časopis Piran ni informativni, pač pa propaganda, demagogija, plačana iz denarja občanov. Propaganda, kakršno delajo izdelovalci in trgovci za svoje blago, da ga lažje prodajo. Z reklamo se morajo posebno potruditi, če je blago slabo. Kaj propagira časopis Piran? Vladajočo garnituro, ki bi bila rada čez leto dni spet izvoljena; stranke, ki se prav tu, v rdeči slovenski trdnjavi, najbolj trdno držijo; gradbince, ki si obetajo novih poslov;

vrednost« (glej članek o piranskem obzidju na strani 3).

V čigavem imenu razglša časopis PIRAN, da je **golf** prava investicija? Golf je tema, ki ljudi skrbi, to so povedali dovolj glasno in argumentirano. Trditev, da bo golf povezal podeželje s turizmom (str. 5), je floskula. Besede »igrišče za golf je okoljsko odgovoren projekt« prikrivajo resnico, da je igrišče umazan posel, tako okoljsko, gospodarsko

Informativna publikacija Občine Piran

podjetnike, ki gradijo umetni raj za turiste. V prispevkih se avtorji skrivajo za osebnim zaimkom **MI**. To izhaja iz strahopetnosti pred kritiko. Iz časopisa donijo gesla, ki ne izražajo volje naroda, vsaj ne večine. **Če bi bil časopis informativen, bi objavil omisleke posameznih občanov in različnih skupin.** Vsaj z besedo bi omenil, da niso vsi občani za tisto besedo **MI**. Ne, časopis ignorira občane, razglša svoje stališče, kot bi bilo stališče vseh. Izkorišča svojo moč, da zamolči drugače misleče. V časopisu so občani omenjeni kot neobdiganost: »... po prvih težavah z občani« (gl. članek o obnovi hotela Palace na strani 6). Torej, občani so težava. Po vsem, kar so v zadnjem letu naredili Portorožani, ko so se prostovoljno in iz ljubezni do kraja vključili v razmišljanje o razvojnih načrtih, podprli svoja prizadevanja s strokovnimi argumenti, so označeni kot **TEŽAVA**.

Sprašujem se, kdo ima s kom težave: uradniki z občani ali občani z uradniki? Se bodo uradniki zaradi nezadovoljstva z občani odpovedali službi in njihovem denarju? Zdi se, da bi se nas radi znebili. Da bi Občina (naši uradniki) mirno uresničila svoje načrte. Lahko bi šli vsaj za nekaj časa na počitnice ali k sorodnikom ... Nabirat kostanj, trgat grozdje, iskat gobe. Čez čas bi se vrnil in se čudili prebrzbi svojega kraja v turistični virtualni svet, kjer bo »vse dobilo novo

kot družbeno. Kdo se skriva za besedami »... niti za trenutek **nismo** pomislili na neuspeh, saj se zavedamo, da je golf del turistične ponudbe najvišje kakovosti ...« Kdo ni pomislil na neuspeh? Naj raje na argumente nasprotnikov odgovori s svojimi argumenti! Če ni pomislil na neuspeh, pomeni, da je brebrizen do mnenja občanov, ki branijo zemljo, ki se sama pač ne more.

Neutemeljena je hvala z **garažno hišo Arze**. Štirinajstih polovičnih nadstropij za 220 vozil na zemljišču, kjer je bilo prej parkirišče za 100 vozil, je funkcionalno in finačno zahtevna naložba, ki bo pokrita z denarjem od stanovanj nad garažo, stanovanj nad bobnenjem v globini, ob pokopališču, na križišču, brez zunanjih površin.

Občina pozna pomisleke glede **obzidja**, kjer hočejo urediti vhod z zunanje strani. Pa ji ni mar. Turki bi bili udobnih stopnic na obzidje zelo veseli, današnji turisti bodo mislili, da so bili tudi Turki v 15. stoletju turisti. Bomo popravili zgodovino, da bo »zasijala v novi podobi«?

Nada Kozina

* **Ljudje so posledica nekega selekcijskega spodrslijaja narave. (Herman Kesten)**

DA BI BIL VOLK SIT IN KOZA CELA

Občina Piran – zelo hvalevredno - obnavlja doslej zanemarjeno staro mestno obzidje. Toda kot pri vsaki gradnji prihaja tudi tukaj do manjših problemov. Sedanji vhod oziroma stopnice na obzidje vodijo mimo hiše vplivnega meščana. Razumljivo je, da se ob množici obiskovalcev, ki hodijo tod mimo, stanovalci ne počutijo dobro.

Vrli arhitekti, ki se verjetno niso poglobili v nekdanjo vlogo stolpa št. 5, nameravajo narediti vhod na obzidje na zunanji strani tega stolpa. Skozi ta stolp je nekoč vodila pot v mesto. Še vedno so vidna vodila za dvizna vrata. Ko pa stari Pirančani obzidja niso več potrebovali, so del obzidja med stolpoma 5 in 6 porušili in zgradili širši dostop do mesta. Tik ob stolpu št. 5 je zgrajena kmečka hiša, ki je bila potem s prizidkom spojena s stolpom, vhod z notranje strani obzidja pa je bil – to je še danes razvidno – zazidan. Tako pridobljen prostor je služil kot hlev (nazadnje nekdanji JLA). Občina je hišo in zemljišče na zunanji strani obzidja leta 1966 nepremišljeno prodala na javni dražbi. Plačan prizidek, ki je povezoval stolp in hišo, je tako moral biti porušen.

Na tem mestu tik pred vhodnimi vrati v hišo in pod oknom drevne sobe naj bi nastal novi dostop na obzidje. Tukajšnji stanovalci, tudi lastnik hiše in zemljišča, zaradi vseh negativnih dejstev predlaga pristojnim, da preučijo možnost vhoda na obzidje na notranji strani stolpa št. 5, kjer so nekoč že bila mestna vrata. Proboj zazidanih vrat nikakor ne bi ogrozil stabilnosti stolpa. Hkrati bi bil vhodni prostor svetel, od tod pa bil bil tudi lep razgled na morje.

Andrej Susman

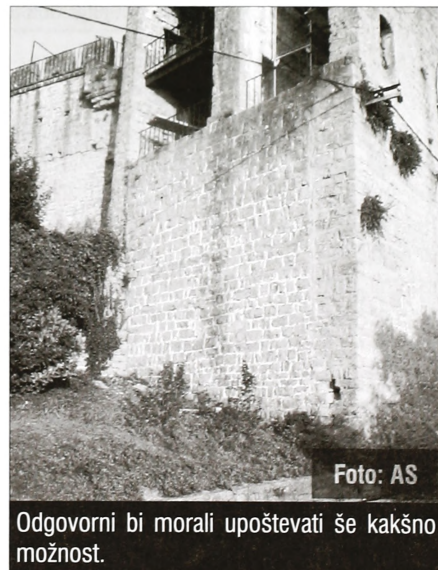

Foto: AS

Odgovorni bi morali upoštevati še kakšno možnost.

NA BERNARDINU PRAZNIK TURIZMA IN GOSTINSTVA

Od 17. do 19. oktobra so bili Hoteli Bernardin prizorišče že 52. gostinsko turističnega zbora Slovenije, na katerem se je v dvaindvajsetih panogah pomerilo čez 440 tekmovalcev: natakarijev, barmanov, točajev, enologov, kuharjev in slaščičarjev, sobaric in receptorjev, kmečkih gospodinj... Iz sindikalnega srečanja ob zaključku turistične sezone, namenjenega vsem delavcem v turizmu, se je razvila prireditve s pri nas najdaljšo tradicijo v tej panogi. Portorož je bil letos že trinajstič gostitelj tega srečanja in se tako izenačil z Bledom. Čeprav naj bi udeležba na zboru pomenila predvsem nagrado delavcem, pa prihaja vse bolj v ospredje, poleg družabnega, strokovni značaj prireditve, na kateri tekmujejo tisti, ki si želijo v svojem poklicu napredovati.

Organizacija srečanja je dokaj zahtevna in stane okoli 25 milijonov tolarjev, ki jih prispevajo sponzorji – letos je bil glavni pokrovitelj Droga Kolinska -, veliko pa so prispevali tudi Hoteli Bernardin, ki so dali na voljo prostore in svojo delovno silo. Prireditve poteka pod okriljem Zdrženja za turizem in gostinstvo pri Gospodarski zbornici Slovenije in sloni pretežno na prostovoljnem delu; letos je, denimo, v ocenjevalnih komisijah brezplačno sodelovalo kar sedemdeset članov. Na letošnjem gostinsko turističnem zboru, ki je v Portorož pritegnil okoli pet tisoč obiskovalcev iz vse Slovenije, je s svojimi tekmovalnimi ekipami sodelovalo 74 slovenskih gostinskih podjetij, iz naše občine: Casino Portorož, Metropol group, Hoteli Bernardin

ter Krka Zdravilišče Strunjan, svoje gostinsko omizje pa je predstavila portoroška restavracija Tomi. Gostinska oziroma turistična podjetja svoje delavce navadno vzpodbujajo k udeležbi na tovrstnih tekmovanjih, saj prispevajo k izboljšanju njihovega dela. Tistim, ki se na tekmovanjih posebej izkažejo, podjetja običajno podeljujejo denarne

MEDALJE TUDI NAŠIM

Na letošnjem GTZ na Bernardinu je bilo v tekmovalnem delu veliko uspešnih tekmovalcev tudi iz naše občine. Na razstavi omizij je srebrno medaljo osvojila **Emilija Kavčič** (Casino Portorož). Na tekmovanju vinskih svetovalcev – sommelierjev je srebrno medaljo osvojil **Gregor Kocjančič**, bronasto pa **Štefan Belek** (oba Krka Zdravilišče Strunjan). Na tekmovanju hotelskih receptorjev je srebrna medalja pripadla **Vanji Horvat** (Hoteli Bernardin). V poznavanju in točenju piva je zlato medaljo osvojil **Andrej Murko**, priznanje pa **Željko Kuridža** (oba Casino). V pripravi in postrežbi kave sta bila uspešna Casinojevca **Tomaž Brantuša** in **Marjuča Fabjan**, ki sta osvojila zlato in srebrno medaljo. Na ekipnem tekmovanju v kuhanju in postrežbi menija pa sta srebrni medalji osvojili ekipi **Hotelov Bernardin** (**Zoran Rajakovič, Boja Stolčič, Viola Sau**) in **Metropol Groupa** (**Srečko Premozič, Robert Ulaga, Sebastijan Petrovič**). (až)

** Prireditve, kakršna je gostinsko turistični zbor, zagotovo prispevajo tudi k popularizaciji gostinskih poklicev, kot sta kuharski ali natakarski. Posebej za slednjega je po besedah predsednika Zdrženja za turizem in gostinstvo, gospoda **Danila Daneua**, zanimanje v zadnjih letih zelo upadlo. O vzrokih za to je moč zgolj uganiti, brez dvoma pa je to naporen poklic, saj ima neugoden delovni čas (delati je treba, medtem ko se drugi zabavajo), žal pa tudi ni dovolj plačan. Letošnje šolsko leto je tako tudi Srednja šola za gostinstvo in turizem v Izoli ostala brez oddelka, ki izučuje za natakarski poklic... V poplavi »kafičev«, kjer se ne zavedajo odličnosti natakarskega poklica, se je to delo razvrednotilo. Prav zato se pri Gospodarski zbornici Slovenije trudijo za ohranitev tradicije slovenskih gostiln. Kot zanimivost naj omenimo, da je bil 19. oktober svetovni dan kuharjev.*

nagrade, kot na primer v Bernardinovih hotelih. Zato je bila letos presenetljiva odsotnost gostinskih delavcev *Istrabenzove ekipe* – hotelov Morje in Palace -, ki se, po trditvah vodstva, še posebej trudijo za odličnost svojih storitev.

(lsz)

O USPEŠNOSTI SLOVENSKEGA TURIZMA

V okviru gostinsko-turističnega zbora je bilo tudi posvetovanje z naslovom »Turizem danes in jutri«. Turistični strokovnjaki so ocenjevali položaj, uspešnost in prihodnost razvoja slovenskega turizma, tudi v odnosu do Evrope, ter izpostavili pomen izobraževanja, ekologije in vloge države v turizmu. Posvetovanje je bilo namenjeno vsem, ki se s turizmom ukvarjajo v javnem, zasebnem in tudi društvenem sektorju. Udeleženci so poslušali o smereh bodočega razvoja turizma v Sloveniji, ekološkem podjetništvu v hotelih, pri čemer so poudarjali znanje, nadalje o aktualnem stanju in prihodnosti turističnih agencij, razvoju turistične društvene organizacije, pa še o vlogi države pri spodbujanju razvoja turizma ipd.

(nk)

SLOVENSKI FILM SE VRAČA DOMOV!

Med 1. in 4. decembrom bo Portorož v znamenju slovenskega filma. Avditorij bo nasedla karavana naših filmskih ustvarjalcev, ki bodo predstavili najboljše stvaritve minulega leta. Nekateri so se med letom pridno potepali po mednarodnih filmskih festivalih in nabiralo nagrade. Letos bo posebna pozornost namenjena občinstvu – večerne projekcije glavnega tekmovalnega programa bodo odprte za javnost, napovedujejo pa tudi nagradne igre, »festivalsko srečališče« v bližini dvorane in še kaj. Več na spletni strani www.fsf.si.

ŠTUDENTJE TURISTIČNE ŠOLE ALI TURISTI

Nedavno je bil razgrnjen ureditveni načrt za obalno območje Bernardin – skladišče soli v Portorožu. V obravnavi je sprememba le enega dela načrta. Na območju šolskega kompleksa Korotan se povečuje načrt nove stavbe za visoko šolo za turizem – **TURISTICE**, ki deluje v okviru Univerze na Primorskem.

Na javni obravnavi 19. septembra je problem razvoja šolstva, ki se odraža v nepremišljeni umestitvi stavbe, zavzeto in strnjeno predstavila dr. **Duška Krnel Umek**. Povedala je naslednje: »Problematika umestitve univerze v prostor je stara, v Ljubljani so se s tem problemom soočili že pred trideset in več leti. Niso ga rešili, fakultete so razdrobljene po celem mestu. Pa je bilo časa dovolj! V slovenski Istri se zdaj ponavlja isti koncept: fakultete raztresti po vsem območju in izobražencem na tak način odvzeti moč. Če bi ob ustanavljanju Univerze na Primorskem pustili strokovnjakom, da najdejo lokacijo, bi to že naredili. Očitno je, da znanje ni interesa. Obstajajo pa interesi ozke skupine ljudi, ki imajo imena in priimke. Problematiko Univerze na Primorskem poznam vse od njenih začetkov v 90-ih letih. Primerna lokacija se je iskala vse od leta 1992, pa se do danes ni našla. V središču Kopra na Titovem trgu obnavljajo stavbo za potrebe Fakultete za humanistiko, v Portorožu naj bi na 400 kvadratnih metrih, kar ni dovolj niti za stanovanjsko hišo, gradili Turistico. In to na elitni lokaciji, tik ob morju in cesti. Iz standardov, ki jih imajo v Nemčiji, je jasno, da šole in turizem ne gredo skupaj. To nima nobene zveze z univerzo in pomeni korak nazaj v razvoju. Našla se je lokacija za golf igrišče, širnih 66 ha, ne najdemo pa prostora za potrebe univerze. Pa ga je še dovolj, saj je tako v Piranu kot v Kopru in Izoli še dovolj nepozidanih površin. Želimo si, da bi v občini Piran imeli še več visokih sol, vendar je treba najti primerno lokacijo, ki bo univerzi nudila možnosti razvoja. Odločimo se in vsaj enkrat za sebe naredimo najboljšo.«

Razprava prisotnih je bila strnjena v naslednje zaključke: podpiramo razvoj šolstva; predlagana lokacija v visokošolskem območju Korotan je za gradnjo visoke šole za turizem Portorož neprimerna in premajhna; za potrebe Visoke šole za turizem je začasno rešitev poiskati v obstoječih objektih na območju sol v Portorožu; za razvoj Univerze na Primorskem je potrebno najti trajno in boljšo rešitev.

(nk)

PRIREDITVE V NOVEMBRU

Avditorij Portorož

- Ponedeljek, 7. novembra: komedija v izvedbi Špas teatra, ob 20. uri.
- Sreda, 9. novembra: Primorski forum na temo »En zaliv – tri države«, vstop prost, ob 14. uri
- Torek, 22. novembra: prireditve »I poeti della costa«, ob 11,30.
- Sreda, 23. novembra: večer s popotnico in novinarko Andrejo Jernejčič z naslovom »Ekvador – v objemu Indijancev«, kavarna Avditorija, ob 20. uri.
- Petek, 25. novembra: Absurdna komedija Matjaža Zupančiča »Bolje tič v roki, kot tat na strehi« v izvedbi MGL Ljubljana, ob 20. uri.

Gledališče Tartini Piran

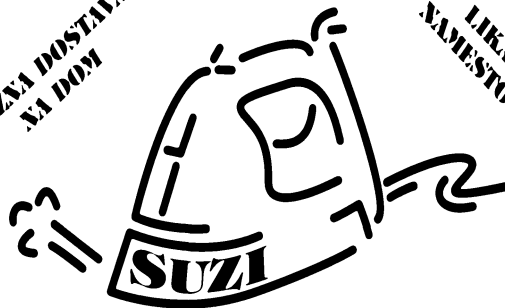
- Četrtek, 3. novembra: 8. nacionalna konferenca lokalnih akcijskih skupin (LAS); delavnice bodo v Palači Trevisini. Začetek ob 9. uri.
- Sobota in nedelja, 26.-27. novembra: 23. Piranski dnevi arhitekture.

NOVO V LUCIJI !!!

ČISTILNICA »SUZI«

MOŽNA DOSTAVA
NA DOM

LIKANO
NAMESTO VAS

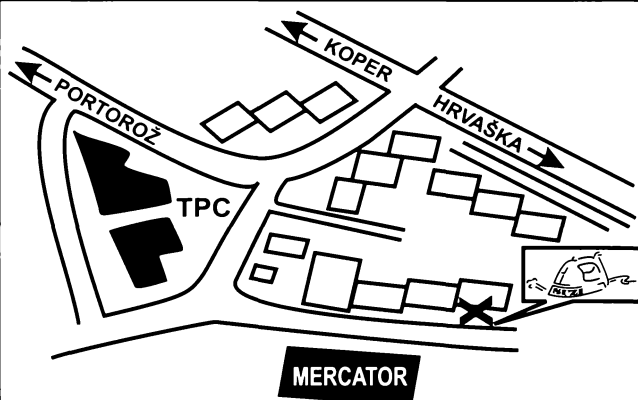

**KEMIČNO ČISTIMO TUDI
USNJE, SEMIŠ, KRZNO
in TEPIHE**

**LUCIJA, OBALA 130
tel.: 05/677 83 63**

URNIK:

**pon - pet: 8.30 - 13, 16 - 18.30,
sob: 8.30 - 12**

PRANJE in LIKANJE

NEPREDVIDLJIVA PLATANA

Veja, ki jo je s cestišča takoj umaknil ozaveščeni občan.

V četrtek, 20. oktobra, popoldne, je v križišču med Koprsko cesto in cesto Obala med nalivom zgrmela na cesto, natančneje na prehod za pešce, odlomljena veja s platane in le za las zgrešila dva avtomobila, ki sta se vključevala na glavno cesto. Če bi padla na vozilo, škoda nikakor ne bi bila majhna, ne drznemo pa si pomisliti, kaj bi bilo, če bi bil spodaj kak pešec. Krajani pravijo, da je visoka platana v okras in ponos kraju, da pa jo ne bi bilo slabo vsake toliko oklestiti. Obrezana naj ne bi bila že dolga leta. (až)

PORTOROŽ BREZ ROŽ

Nedavno so zaprli edino cvetličarno v Portorožu. Ne glede na vzrok, zakaj so jo zaprli, lahko ljudje poslej v slavnem »pristanišču rož« pridejo do cvetja le, če ga ukradejo v kakšnem parku ali vrtu. Ob vsakem krčenju trgovske ponudbe, ki je za turistični kraj kot sol v juhi, bi se morala zganiti tako »turizem« kot občinska oblast. Zaskrbljeno bi se morali vprašati, zakaj do tega prihaja, kaj storiti... Demantirati bi morali prepričanje, ki se v ljudeh vse bolj utrjuje, da je Portorož postal igrišče za kratkoročno zasnovane špekulacije, donosne za peščico ljudi. (až)

ELEKTRIJADA NA BERNARDINU

Na Bernardinu je bila v soorganizaciji Srednje pomorske šole Portorož tradicionalna Elektrijska, športne igre profesorjev slovenskih srednjih elektro šol. Udeleženci so tekmovali v košarki, odbojki, pikadu, biljardu, šahu... Naši športniki so imeli kar nekaj uspeha, vendar je bilo tudi tokrat bolj kot tekmovalni dosežki v ospredju medsebojno druženje profesorjev.

LUMA ŠPORT

TRGOVINA in SERVIS KOLES

Preselili smo se na novo lokacijo – Obala 123
(nasproti TPC Lucija)

Od 1. julija 2005 kolesa znamk »GT Avalanche 20«
in »GT Avalanche 30« -20 % na gotovino!

URNIK: vsak dan od 9. do 12. in od 17. do 21.,
sobota od 9. do 12.

Tel.: 05 677 10 70, e-mail: lucmag@siol.net
Spletna stran: www.lumahrvin.si

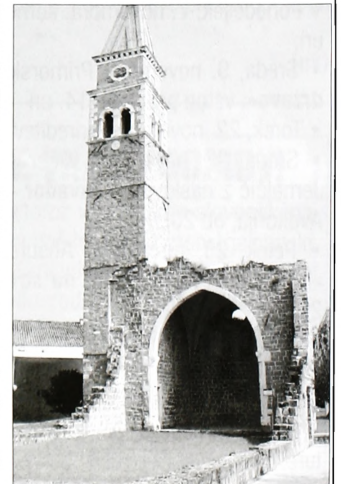
Suzana je lik lepe žene iz Stare zaveze Svetega pisma, ki si je rada namakala noge v vodi. Portoroška Suzana si jih ne more ovlažiti niti v rosnih travi...

PORTOROŠKE ZGODOVINSKE DROBTINE (1)

Hotele Bernardin so zgradili na območju nekdanje ladjedelnice, ki se je starejši občani še spominjajo. Kaj pa je bilo na področju Bernardina pred tem? Najzgovornejša pričevalca zgodovine sta kajpada lepo ohranjen zvonik ter cerkev oziroma ostanki cerkve sv. Bernardina Sienskega z ohranjeno apsido na trgu v centralnem delu Bernardina. Cerkev so pred nekaj leti, ob 550. obletnici nastanka, ob velikih naporih portoroškega župnika Franca Prelca ter v dogovoru z restavratskim zavodom, restavrirali.

»Ujeti« čas, ko je bila cerkev zgrajena, ni bilo lahko, nekaj zgodovinskih drobtin, vezanih na graditev in obstoj te cerkve ter frančiškanskega samostana, ki se je tedaj ob njej nahajal, pa smo izvedeli od puljskega patra Stanka J. Škunce. Škunca se v svoji knjigi »Franjevačka renesansa u Dalmaciji i Istri« (Split, 1999) na strani 154 na kratko »dotakne« tudi zgodovine Bernardina. Izvemo, da je bil samostan skozi zgodovino znan po znamenitih duhovnikih - redovnikih, učenih možeh, ki so živeli in delovali iz tega »kotička« ter imeli močan duhovno-kulturni vpliv na ožjem in širšem območju, vse do Dubrovnika.

Na področju Istre je bilo veliko frančiškanskih samostanov, zgrajenih že v prvih začetkih frančiškanskega reda. Njihov ustanovitelj je bil sv. Frančišek Asiški, katerega pesem »Bratu Soncu - Lodato sii, mi Signore per frate Sole ...« sodi v sam začetek in vrh italijanske književnosti. Istrski samostani v Pulju, Poreču, Koprju, Trstu, med katerimi je bil tudi samostan sv. Frančiška v Piranu (iz leta 1301), so pripadali provinci Sklavonije sv. Serafina, utemeljeni okoli 1230. leta. Med seboj so bili povezani v Istrsko kustodijo, posebno podregijo s sedežem v Koprju. To kustodijo so proti koncu 14. stoletja poimenovali »Dalmatinska Provincija sv. Jeronima«. (se nadaljuje)

Mirko Orlič

DAN ODPRTIH VRAT DOMA FAROS

Člani Farosa so lahko resnično ponosni na svoje stvaritve. (foto: až)

Ob letošnjem občinskem prazniku so se prireditve kar nizale. Med najodmevnejšimi in obiskanimi je bil dan odprtih vrat prenovljenega Doma Faros pri Lucijski osnovni šoli. Svojo dejavnost je predstavilo vseh sedem društev, ki delujejo v teh prostorih: društvo Faros – Univerza za tretje življenjsko obdobje, Športno društvo Flip, Plesna skupina Metulj, KD Gledališka skupina Gib Piran, Folklorno društvo Val, Epicenter Piran, Twirling klub Piran in Šahovsko

društvo Piran. Obiskovalci so si ogledali društvene prostore, kjer so bile postavljene razstave čudovitih ročnih del in likovnih izdelkov, nista pa umanjala niti pesem in ples, saj kar nekaj društev goji ti dve umetnostni zvrsti. Seveda je bilo poskrbljeno tudi za hrano in pijačo. Prireditve se je udeležila tudi županja **Vojka Štular**, ki je društvom zaželela, da bi Dom Faros postal njihov resnični dom.

(až)

Poldrugi kilogram težek kutman - Mirko Levac, upokojeni 'benzinajo' iz Lucije, se nima za strastnega gobarja, a je za njim že veliko gobarskih podvigov. Nedavno je v okolici Gračišča - sam izhaja iz Butarov pri Gračišču - našel poldrugi kilogram težkega kutmana oziroma, kot mu tudi pravijo, travniškega šampinjona. Kot nam je povedal, je bila goba preobilna za peko, zato jo je pripravil s testeninami. (foto: až)

LUCIJSKE SOLINE, SRCE LUCIJE

Tistemu svetu, na katerem so nekdaj delovale prelepe Lucijske soline, rečejo sedaj nasutje. Grdo je. Gradbeni stroji že komaj čakajo, da ga »uredijo«, se pravi pozidajo, astallirajo, prodajo...

Soline so bile naša podoba, so bile Istra. Grdo nasutje je brisanje naše podobe. Pozidano bo spremenjena podoba. Soline so bile edinstvene, nasutje je nemarno, pozidava bo industrijska.

Na nasutju ne raste nič, raste pa cena tega zemljišča, ki bo prinesla lastnikom dobiček, tistemu, ki ga bo pozidal, pa še večji dobiček. Kakšen bo zaslužek tistih, ki bodo poslovali v zgrajenih objektih, lahko sklepamo po tem, kar se dogaja v Portorožu. Kaj bi prispevale soline, če bi še delovale kot del turistične ponudbe kraja, pa lahko sklepamo po zgledu v Franciji, kjer so soline ohranili.

Svet nekdanjih solin bi morali vrniti prebivalcem Lucije. Soline bi bilo težko oživiti. Lahko pa bi ustvarili mestno središče - Lucija ima vendarle že več kot 6700 prebivalcev. Pa vendar ni mesto. Nima središča. Kraj brez središča ni znamenje civilizacije, ampak propada, v njem človek izgubi svojo individualno in socialno identiteto.

Središče bi omogočilo razvoj zavesti o pripadnosti skupnosti. Sprožilo bi proces identifikacije pri občanih, ker bi se občani čutili notranje soudeleženi pri dogajanju v svojem kraju. Šele takrat bi ga doživljali kot sebi pripadajoče, šele takrat bi zanj skrbeli in ga razvijali.

(nk)

V LUCIJI SMUČARSKI SEJEM

Smučarski klub Portorož prireja 19. in 20. novembra v športni dvorani v Luciji sejem rabljene in nove smučarske opreme. Na sejmu bodo tudi sprejemali nove člane, vpisovali v šolo smučanja ter nudili informacije o sobotnih izletih, zimovanju in aktivnostih kluba. Sejemski vrata se bodo odprla v soboto, 19. novembra ob 9. uri in zaprta naslednji dan ob 19. uri. SK Portorož pa vabi tudi na letno skupščino, ki bo v četrtek, 17. novembra s pričetkom ob 18. uri v sejni dvorani KS Portorož.

Pizzerija Zlato sidro
Obala 111 Lucija

Odperta vsak dan od 11. do 23. ure

**Se priporoča s pestro izbiro pic
in drugih jedi.**

PRVO SVETO OBHAJILO V PIRANU V 20. STOLETJU

Tak je bil naslov razstave, ki jo je v obnovljeni cerkvi Marije Tolaznice v Piranu na Dnevh evropske kulturne dediscine postavilo drustvo Prijatelji zakladov sv. Jurija. S fotografijami in razstavljenimi predmeti so zeleli avtorji razstave prikazati sege in navade ob tem cerkvenem prazniku in pomembnem družinskem dogodku v časovnem obdobju od zacetka 20. stoletja do danes. Prva in najstarejša med fotografijami je tako prikazovala sestri **Olimpio** in **Amedeo Dapretto** v obhajilnih oblekah. Fotografija je bila posneta v foto studiu **Pettener** okrog leta 1902. Original je last **Amalie Petronio** iz Pirana, vnukinje **Amedee Dapretto**. Žal avtorjem razstave ni uspelo pridobiti več fotografskega materiala za obdobje do konca druge svetovne vojne. Zato pa so ljudje tem raje posojali fotografije iz časa po koncu druge vojne do osemdesetih let 20. stoletja. Na razstavi je bilo tako prikazanih okrog 60 spominskih fotografij, vse od portretnih do skupinskih upodobitev prvoobhajancev, njihovih staršev, svojcev in duhovnikov, med njimi tudi fotografije s pokojnim očetom **Vinkom Černigojem** in nekdanjim piranskim župnikom, očetom **Bojanom Ravbarjem**. Fotografije, ki so prikazovale še spreved od župnijskega doma do cerkve, obredje v cerkvi in zaključno pogostitev, so lepo pričevanje o oblačilni kulturi, saj skrbno dokumentirajo praznična oblačila skozi različna časovna obdobja. Panoji s fotografijami so bili lično postavljeni na slikarskih stojalih, opremljenih s svetili, ki so jih posodili patri minoriti. Tudi celotna cerkev je bila okrašena kot za praznik prvega svetega obhajila: oltar s kelihom in pateno z belim cvetjem na belih oltarnih prtih, klopi z belimi pentljami, vhod pa je krasila celo girlanda iz bršljanovega lista. Fotografije so v drugem prostoru, v zakristiji, lepo dopolnjevali še albumi s fotografijami, uokvirjene spominske slike, obhajilne sveče, robčki, molki, molitveniki, spominske podobice, sveto pismo v slikah, razni drugi spominki, deška in dekliška praznična bela obhajilna oblačila ter šopki cvetja. Razstavo si je v dobrem tednu ogledalo veliko domačih in tujih obiskovalcev. Mnogi so se na fotografijah prepoznali ali obujali spomine. Posebno zadovoljni so bili vsi tisti sodelujoči, ki so posodili fotografije in druge razstavne predmete. Vsem še enkrat iskrena zahvala.

Š.P.

Številka/ Numero 10* Oktober/ Ottobre 2005 * letnik/ anno XV* Portorožan je vpisan v republiški register časopisov pod št. 850* izdajatelj in ustanovitelj KRAJEVNA SKUPNOST PORTOROŽ/ COMUNITA' LOCALE DI PORTOROSE* Transakcijski račun KS Portorož pri UJP - Urad Koper, št. 01290-6450836431 Naslov uredništva/ L'indirizzo della redazione: Obala 16, p.p. 46, 6320 Portorož/ Lungomare 16, 6320 Portorose* UREDNIŠTVO/ REDAZIONE: **Marko ZORMAN** (gl. ur.), **Mitja JANČAR** (odg. ur.), **Andrej ŽNIDARČIČ** (tajnik), **Livija SIKUR ZORMAN**, **Nada KOZINA**, **Heidi MIKUŠ*** računalniški prelom: **Edi ZADNIK*** tisk/ stampa: **PIGRAF d.o.o. Izola*** izhaja: mesečno* naklada: 3.000 izvodov* cena: 0 SIT* ; tel. uredništva: 05/ 674-09-48 ali 674-09-47* e-mail: ks.portoroz@amis.net * V TEJ ŠTEVILKI SO SODELOVALI ŠE/ A QUESTO NUMERO HANNO COLLABORATO: **Sonja Požar**, **Špela Pahor**, **Dragica Blatnik**, **Marijan Šabič**, **Andrej Susman**, **Mirko Orlič**, **Franjo Frančič**, **Valter Pikel** in še kdo.

OBČINSKE NAGRADE

Božidar Jevševar: »Časi se spreminjajo in mi z njimi!« (foto: Marijan Šabič)

Najvišjo občinsko nagrado **Zlati grb** je prejel dolgoletni ravnatelj prve piranske gimnazije, ukinjene leta 1984, profesor **Božidar Jevševar**. Svojo prvo javno priznanje v življenju je prejel kot nesporna avtoriteta. Klasično izobraženi Jevševar, poznavalec stare grščine in latinščine, bi rekel: Tempora mutantur in nos mutamur in illis (Časi se spreminjajo in mi z njimi). Županja je v govoru na slovesni prireditvi ob občinskem prazniku poudarila pomen družine. Portorožani so za občinsko priznanje predlagali zakonca **Marijo** in **Janeza Fuksa**, ki sta ustvarila najštevilnejšo in najtrdnjejšo družino v piranski občini. Nista bila izbrana. Nagrajeni so bili ljudje, ki so se izkazali pri delovanju zunaj družine, pri delu in pri prostovoljnih dejavnostih: športniki, kulturniki in gostinski delavci. Mama Marija in oče Janez Fuks sta nesporni avtoriteti v svojem družinskem imperiju. Zanju latinski izrek ne velja - časi se še niso spremenili.

(nk)

Na svečanosti v soboto, 15. oktobra, so občinske nagrade prejeli: **Božidar Jevševar** je prejel Zlati grb, plakete pa društvo **Anbot Piran**, **Pomorski muzej S. Mašera**, **Jadralni klub Pirat**, **Balinarski klub Antena Portorož**, turistični delavec **Stanislav Marchiotti** (Metropol Group), **Elizabeta Fičur** (ZKD K. Pahor), gostinec **Pavel Lovrečič**, mali plaketi pa jadrlec **Danny Stanišič** (ŠD Galeb) in balinar **Nikola Đorđević** (BK Antena).

KOSILO KOSILO KOSILO

RUSTIKA

*Mediteranska restavracija in pizzerija
(ob teniških igriščih v Portorožu)*

Informacije: tel. 677-13-11

SEDANJOST IZHAJA IZ PRETEKLOSTI

Letošnje leto bi lahko pri nas upravičeno oklicali za leto gimnazijcev, saj je odmevna prireditev, ki so jo nekdanji dijaki prve slovenske gimnazije na območju piranske občine pripravili nedavnega 10. junija v portoroškem Avditoriju, od mrtvih obudila spomin na nekdanjo šolo pa tudi na njeno mukotrpno ukinjanje, potem ko je na njej maturiralo dvajset generacij. Na s čustvi nabiti junijski prireditvi, ki je obeležila nekaj za piransko pionirsko gimnazijo v slovenskem jeziku pomembnih obletnic - od štiridesete obletnice prvih piranskih maturantov, štiriinštiridesletnice ustanovitve šole do enaindvajsetletnice njenega bridkega konca - je bil predstavljen tudi spominski zbornik, plod triletnega prostovoljnega dela skupine dijakin in dijakov bivše gimnazije.

Zbornik, prvi tak dokument o stari piranski gimnaziji, kot tudi sama prireditev, katere se je udeležilo okoli 550 njenih bivših učenk in učencev, sta pokazala, da je zavest o pripadnosti leta 1984 ukinjeni šoli močna in živa kot še nikoli. Z izidom zbornika, ki je po besedah dr. **Vere Maraspin Čarman**, njegove urednice ter glavne pobudnice njegovega nastanka, predvsem pričevanje nekega časa, se je zagotovo spremenila tudi zavest o pomenu nekdanje gimnazije za tukajšnje kraje. Mnogi učenci stare piranske gimnazije še zmeraj živijo in delajo v tukajšnjem prostoru. Nekateri pomembno vplivajo na tukajšnji družbeni in gospodarski razvoj, nekaj pa tudi drugod po Sloveniji in celo po svetu. Ne nazadnje pa je prav iz vrst nekdanjih gimnazijcev, ki

Še nekaj »dolgočasne«, a zgovorne statistike: na novi Gimnaziji Piran, ustanovljeni leta 1993, je doslej maturiralo 648 dijakin in dijakov, osem jih je bilo zlatih maturantov oziroma maturantk. Osemdeset jih je že diplomiralo na kateri od fakultet, trije pa so dosegli celo magistrski naziv: iz ekonomskih ved Peter Filipovič in Andrej Bizjak, Andrej Brauner pa kar na Cambridgu iz biokemije.

so se zavedli, kakšna intelektualna praznina je zazevala z zamrtjem njihove šole, vzniknila tudi pobuda za rojstvo nove gimnazije. Pobudo so leta 1991 tako rekoč vse na prvih povojnih demokratičnih volitvah v takrat še občinsko skupščino izvoljene politične sile podprle. Te vezi, pravzaprav kar popkovine s staro gimnazijo, se današnje generacije, ki so se ali se še šolajo na novi gimnaziji v Piranu, zagotovo ne zavedajo. Zavest o kontinuiteti med prvo in sedanjo, na pepelu stare rojeno slovensko gimnazijo v Piranu ni bila zrela (ali je bila zamolčana) niti ob otvoritvi nove šole. V letošnjem »letu gimnazijcev«, kot ga je poimenovala piranska županja, maturantka prve generacije slovenske gimnazije Piran, pa je dozorelo spoznanje, da je sedanja, leta 1993 ponovno nastala gimnazija v resnici naslednica prve, leta 1961 ustanovljene gimnazije v Piranu. Od tu je bil zgolj korak, ki

naj bi - simbolno pa tudi dejansko - povezal sedanjost s preteklostjo... To se je zgodilo na prireditvi maturantov obeh gimnazij - »stare« in »nove« - 21. oktobra v portoroškem Avditoriju. Izkupiček od prodaje zbornika prve slovenske gimnazije v Piranu - dobi se ga za 4000 tolarjev - so nekdanji gimnazijci sklenili vložiti v sedanjo gimnazijo, ki nadaljuje tradicijo prve. Plaketo z donacijo nekaj manj kot 2. milijonov tolarjev sta na prireditvi svečano podelila nekdanja dijaka piranske gimnazije, **Vera Maraspin Čarman** in **Stane Černe** - prav tako nekdanjemu piranskemu gimnazijcu, **Borutu Antoniču**, ravnatelju sedanje gimnazije. Denar bo vložen v obstoječi šolski sklad, ustanovljen na podlagi veljavne zakonodaje, namenjen pa je dvigu kakovosti izobraževanja. Pričakovati pa je, da se bo sklad v prihodnje še bogatil z donacijami nekdanjih dijakov - tako stare kot nove Gimnazije Piran. Sklad naj bi pripomogel k utrjevanju in poglobljanju vezi med generacijami, ki so obiskovale, obiskujejo ali bodo kadarkoli obiskovale to šolo. Bil naj bi korak h gojenju pripadnosti in tradicije šole.

Dijakinjam in dijakom novih generacij je 85-letni ravnatelj stare gimnazije, **Božidar**

Jevševar, dobitnik letošnjega *Zlatega grba*, najvišjega priznanja občine Piran, na oktobrski prireditvi maturantov stare in nove gimnazije v popotnico položil na srce: »Mlad človek mora biti kritičen do vsega in vsakogar in ne da sprejema vse, kar se mu ponudi!« Ni pozabil dodati tudi modrosti, ki jo je vcepil že svojim dijakom - »Ne za šolo, za življenje se učimo« - ter najbrž najpomembnejšega, naj ne pozabijo na slovenstvo. Kulturna prireditev, ki so jo v sproščenem tonu speljali

V Razvojni sklad gimnazije Piran, ki omogoča dodatno opremljanje šole s sodobno tehnologijo, višanje standardov pouka, sodelovanje zunanjih sodelavcev, pomoč dijakom iz socialno šibkejših družin (...), so doslej prispevali predvsem starši šolajočih dijakov. Z vložkom izkupička od prodanega Zbornika prve slovenske gimnazije v Piranu v višini skoraj dveh milijonov tolarjev pa naj bi se razvila plemenita tradicija darovanja šoli. Nekdanji dijaki prve slovenske gimnazije, ki so tako rekoč prvi zunanji donatorji, pričakujejo, da bodo v prihodnje v šolski sklad vlagali vsi tisti, ki se zavedajo pomena dobre izobrazbe tako za posameznika kot za vso skupnost, posebej pa računajo na maturante prve in sedanje gimnazije Piran. Tem je zagotovo najbolj pri srcu, da bi se njihova gimnazija razvila v visoko kakovostno šolo, v kateri bi se bilo užitek in veselje izobraževati. **Za gimnazijo Piran lahko prispevate na njen transakcijski račun št.: 01 100-6030695770. Še nezanimljiv podatek: prispevki v šolski sklad štejejo v davčno olajšavo.**

sedanji in nekdanji dijaki ter dijakinje nove gimnazije (pomagali sta jim z režijo **Lada Tancer**, s scenografijo pa **Polona Senčar**, ki na šoli vodi tudi Turistični krožek - seveda obe bivši piranski gimnazijki!) se je zaključila s simbolno vezjo z nekdanjimi generacijami gimnazijcev. Najprej z nastopom »deklet« baletne skupine iz časov stare gimnazije, ki pa se jim leta niso niti malo poznale. Obležene v stilu časov njihove mladosti (hippyjevsko) so odlično zaplesale na glasbo *Let the sunshine* iz musicla *Lasie*, kakršna je spremljala tedanje generacije. Čisto na koncu pa so vsi nastopajoči skupaj zapeli popevko *Dan ljubezni*, s katero je skupina *Feoel in kri* v začetku sedemdesetih let prejšnjega stoletja osvojila slovensko občinstvo. Tkanje vezi se je po prireditvi na odru nadaljevalo še v predverju portoroškega Avditorija...

Livija Sikur Zorman

Splošna plovba javnosti predstavlja izbor svoje bogate zbirke **LIKOVNA RAZSTAVA V VILI SAN MARCO V PORTOROŽU**

V soboto, 22. oktobra so odprli razstavo slik iz likovne zbirke večjega slovenskega ladjarskega podjetja Splošne plovbe Portorož. Ta si je ustvarila lepo zbirko, ki šteje več kot 250 likovnih del. Umetnostna zgodovinarka **Nives Marvin** iz Obalnih galerij je izbrala 32 slik, grafik in risb iz povojnega obdobja slovenskega slikarstva: ob slikah mojstrov najstarejše generacije, ki so študirali na tujih akademijah (marsikateri med njimi je postal profesor na leta 1945 ustanovljeni Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani), so razstavljeni še dela poznejših diplomantov ljubljanske akademije in danes priznanih likovnikov. Na ogled so stvaritve naslednjih avtorjev: **Zvest Apollonio, Viktor Birsa, Bogdan Borčić, Milan Butina, Jure Cihlař, Jože Ciuha, Kostja Gatnik, Herman Gvardjančić, Bard Lucundus, Stane Jagodic, Božidar Jakac, Andrej Jemec, Boris Jesih, Silvester Komel, Tomaž Kržišnik, Mira Ličen Krmpotič, Vladimir Makuc, Živko Marušič, Janez Matelič, France Mihelič, Franc Novinc, Nikolaj Omersa, Herman Pečarič, Milan Rijavec, Maksim Sedej, Ivan Seljak Čopič, Jože Spacal, Lojze Spacal, Biljana Unkovska, Mario L. Vilhar, Žarko Vrezec, Karel Zelenko.** Razstavo si je mogoče ogledati do 31. decembra, in sicer vsak dan, razen ob nedeljah, med 17. in 19. uro (tudi po dogovoru). Informacije po telefonu: 05/67-66-255 (**Valentina Kocjančič Stojanović**).

USTVARJALCI NEZADOVOLJNI Z RAZMERAMI

Sredi oktobra se je sklenil 45. mednarodni kiparski simpozij *Forma viva Portorož 2005*. V čudovitem okolju polotoka Seča so ves mesec vihteli svoja dleta Britanka **Gail Clair Morris**, Hrvat **Ljubo de Karina** in slovenski kipar **Metod Frlic**. V pomoč sta jim bila slovita slovaška kamnoseka **Willijem** in **Roman Gažik**, ki sta z ustvarjalci sodelovala pri obdelavi kamnitega materiala. Portoroška *Forma viva* je tako bogatejša za tri nove skulpture. Žal pa se je pokazala tudi druga, bolj žalostna plat medalje: Portoroškemu kiparskemu simpoziju, ki je najstarejši evropski delujoči simpozij, zaradi nezanimanja sponzorjev ni ravno z rožicami postlano. **Toni Biloslav**, direktor Obalnih galerij Piran, ki je prireditelj organiziral, je v zaključnem nagovoru pred številnim občinstvom ob zahvali sponzorjem kar javno potarnal, da ugledno kiparsko srečanje nima tiste podpore skupnosti, ki bi si jo zaslužilo. To nam je v prostem pogovoru po zaključni svečanosti potrdil tudi eden od udeležencev, 40-letni **Metod Frlic**. Simpatični umetnik, doma iz Suše v Poljanski dolini, je povedal, da so ustvarjalci delovali v izjemno skromnih razmerah. Dlje od te »diplomatske« izjave iz obzira do vseh tistih, ki so se trudili, da je prireditelj kljub vsemu lepo uspela, ni želel dregniti. Vsekakor sta dva javna namiga čisto dovolj za sklepanje, da neke hudo škripa. Očitno je, da bo pri organizaciji te mednarodno cenjene bienalne kiparske prireditve nujno moralo priti do nekaterih sprememb, če je nočemo izgubiti.

Andrej Žnidarčič

Stojan Batič - ženska s kitaro. (foto: NK)

Metod Frlic. (foto: až)

BRAZDE S TRMUNA

Tako je ime revije, ki jo že deseto leto izdaja študijski krožek Beseda slovenske Istre. Jubiljena številka je bila predstavljena v Trstu 22. oktobra. Mentorica krožka je že dolga leta **Nadja Rojac** iz Trsta. V Narodnem domu, veličastni Fabianijevi palači, požgani leta 1920, v katero se po dolgih desetletjih vračajo tržaški Slovenci, se je zbralo veliko Istranov in prisluhnilo avtorjem prispevkov, glasbenikom, zgodovinarjem, jezikoslovcem. Organizatorji so obiskovalce, Istrane z obeh strani meje, pogostili s kruhom, vinom, lešniki, skorši in kutinovim zavitkom.

Tokratna številka *Brazd s trmuna* je posvečena slovenskemu

šolstvu v Istri. Med avtorji so trije piranski občani: **Dominik Bizjak, Mirella Bonaca Arzenšek** in **Pina Pištan**.

Mirella Bonaca Arzenšek objavlja spomine na **Ludoviko Kalan**, ki je poučevala na slovenskem učiteljsku v Portorožu in leta 1950 odprla prvo slovensko osnovno šolo v Piranu. **Dominik Bizjak** je zapisal spomine **Konstantina Radoslava** – *Košte o Sečoveljskih solinah*, objavlja pa tudi svoji pesmi, **Pina Pištan** pa objavlja spomine na mladost v Sv. Petru, pesmi ter prispevek o stoletniku **Matiji Hrvatinu** iz Šmarij.

(nk)

BLIŠČ IN BEDA DRUŠTVA SLOVENSКИH PISATELJEV

Priznam, sram me je, da sem nasedel osebnemu pismu predsednika Društva slovenskih pisateljev, g. **Vlada Žabota**, naj pošljem vlogo za eno od štipendij iz naslova knjižničnega nadomestila, čeprav nekaj let nisem več član omenjenega društva in zdaj, dokončno, si tudi nikoli več ne želim biti! Seveda sem poslal več kot tristo strani dolgo vlogo, z več kot petdesetimi pozitivnimi recenzijami, več kot obsežno bibliografijo med

ničesar, razen nekaj stavkov hvalnic dobitnikom štipendij, in se seveda enako kot drugi giblje po vrtu Društva slovenskih pisateljev, prejel sem petdeset točk manj kot bodoči nobelovec **Aleš Šteger**, 37 manj kot oportunistični **Andrej Blatnik**, triindvajset manj kot **Matevž Kos**, ki seveda piše mnogo, mnogo kritik ravno tem, nabral sem dvanajst točk manj od **Matjaža Pikala**, ki muzicira in paradira okoli DSP-ja, imam jih celih 53 manj kot **Feri Lainšček**, ki nujno potrebuje štipendijo, pa čeprav se davi od obilice honorarjev, dobil sem jih deset manj kot **Uroš Kalčič**, ki razen prevodov več kot deset let ni napisal ničesar, imam celo štiri točke manj kot **Franček Rudolf**, upokojeni poslanec z mastno pokojnino, kar ni niti več komično, deset več jih je dobil **Dušan Čater** za pet knjig pri istem klanu g. **Čandra**, sploh so njegovi spet pobrali več kot polovico, samo čestitamo lahko, praktično komaj najdem koga, ki bi prejel manj točk kot jaz. Ob tem, da sem napisal štirinideset knjig

set točk več kot jaz, tudi tam so bili eni in isti ljudje pri koritu, nevljudni, pokvarjeni in bedni. Nikoli jim ni dovolj prejemati mastne honorarje vsepovsod, sami sebi deliti nagrade, ki so si jih izmislili sami, njihova požrešnost je neizmerna, praktično povsod so, kjer se da kaj vnovčiti, od sebe pa so do sedaj dali komaj kaj.

To ni ne prošnja ne pritožba, to je zgolj ugotavljanje dejstev, napisal in razmnožil sem jo v več kot sto izvodih le zato, da bo dokument tega časa, tega prostora, teh ljudi, ki pa seveda niso nič drugačni, kot so bili nekoč, ko je o njih pisal g. **Ivan Cankar**.

A sam se teh iger ne bom šel nikoli več.

Srečno fantje, dekleta, gospodje, gospodične, tovariši in tovarišice pesniki in pisatelji, vi, vest slovenskega naroda!

Franjo Frančič

Foto: AŽ

vsemi, reference iz tujine, kopije prevodov, ocene, poročila o nastopih doma in v tujini, skratka, voč kot tristo strani argumentov, ki pa niso imeli nobene teže. Seštelih so mi 61 točk, proti 105 točkam gospoda predsednika Društva slovenskih pisateljev **Vlada Žabota**, ki si je podelil izobraževalno štipendijo DSP-ja, ki mu predseduje. Dobil sem 14 točk manj kot famozni **Mitja Čander**, ki je spisal eno samo zelo slabo ocenjeno knjigo, prejel sem 27 točk manj kot Jurij Hudolin, ki ima dve pesmarici in en roman, prejel sem celo manj točk kot nek **Urban Vovk**, ki ni napisal

proze, romanov, poezije, pravljic, dramatike, več kot trideset radijskih iger, pet uprizorjenih dramskih del in na stotine publicističnih, revijalnih objav, kar sem v vlogi vse dokumentiral. Ob prevodih v italijanščino, nemščino, srbohrvaščino ... Vem, da v bistvu nima smisla izgubljati besed, le sebi zamerim, da sem znova nasedel, a kot že rečeno - informaciji g. **Žabota**. Pred letom in pol sem se oglasil pri podeljevanju štipendij ministrstva za kulturo, tam so bili omenjeni skoraj isti ljudje, tudi tam je »kasiral« **Mitja Čander**, ki je takrat imel resnici na ljubo več kot dvaj-

UGLEDNA MEDNARODNA KONFERENCA V PORTOROŽU

Mednarodna konferenca na temo Nova Evropa – nova turistična destinacija se bo marca 2006 odvijala v Portorožu. Konferenco organizira Univerza na Primorskem, Turistica - Visoka šola za turizem. Zasnovana je kot forum za raziskovalce, izobraževalce in študente turizma ter za predstavnike turističnih in s turizmom povezanih ustanov, ki jih zanima vloga nove Evrope v svetovnih turističnih tokovih in si želijo na to temo izmenjati svoja spoznanja in izkušnje.

Preklopite na

KABELSKI INTERNET

za samo 1 SIT*

Cenik za FIZIČNE osebe

Paket	Hitrost v kbit/s	Cena v SIT
OSNOVNI	256/128	3.600
RAŽŠIRJENI	1024/256	5.990
DRUŽINSKI	3072/384	9.900

Cene predstavljajo mesečno naročnino (DDV vključen). *ob vezavi naročniškega razmerja za 18 mesecev.

Elektronika - KATV Tel: (05) 6775 231, GSM: 041 664 033, info@elkatv.si, www.elkatv.net

KRAJ JE SKUPNOST KRAJANOV IN DOM ČLOVEKA

Središče ni samo prostorski pojem, je tudi družbeni. Je kraj, kamor greš po opravkih, da koga srečaš, da kaj doživiš. Vsaka vas ima središče, če nič drugega, je tam drevo, gostilna, duhovno znamenje, balinišče ...

Središče naselja je točka, ki je najbližja vsem prebivalcem. V središče pridejo, če se želijo srečati. Vsebina pogovorov vseh krajanov določi značaj središča. Zaradi strahu se ustvari duhovni center (znamenje, cerkev ...). Iz občutka kolektivne ogroženosti nastane zbirališče (klopi, nadstrešek ...). Želja po organizaciji ustvari občinsko palačo, sodišče, zapor. Iz volje po rekreaciji nastanejo balinišče, park, sprehajališče, telovadnice ... Trgovski interes razvije tržnico, trgovine, banke. Širjenje informacij omogočajo knji-

*Kaj vse je na **piranskem glavnem - Tartinijevem trgu**: sodišče, občinska palača, cerkev, skupnost Italijanov, knjižnica, prodajalna časopisov, mestna kavarna, lekarna, knjigarna in papirnica, banka, sredi trga je spomenik Giuseppu Tartiniju in prostor, namenjen pešcem, na njem se okoli turističnih vodnikov zbirajo turisti, otroci se igrajo, okoli trga so klopi. Ker je Piran turistično mesto, je na glavnem trgu še turistično-informacijski center, hotel, slaščičarna, več gostiln, prodajaln spominkov in kopalne opreme, starinarnica in fotografski laboratorij. Ker je Piran zrasel na soli, ima tudi solno prodajalno. Nekdaj je na trgu prebival tudi župan. Če se dva zmenita, da se dobita v Piranu, je jasno, da se bosta pričakala na Tartinijevem trgu.*

garne, pošta, telefon, časopisi, radio ... Iz potrebe po kulturnih dobrinah zrastejo kulturni domovi.

Portorož nima središča. Kje bi se dva

pocakala? Na ploščadi ob morju, ki se imenuje Trg prekomorskih brigad? Ne, poleti ga zasedajo stojnice s spominki za turiste, pozimi pa ga pometa burja. Pri cerkvi? Skrita je za hotelom, do nje vodi ozka ulica, prostor okoli cerkve je dvorišče, namenjeno obiskovalcem cerkve. Na avtobusni postaji? Ne, v stavbi je turistična agencija, pred njo dve polomljeni klopi, v prostoru nekdanje gostilne je igralnica. V podhodu stare stavbe, v kateri je nekaj trgovin? Pred krajevno skupnostjo, na pločniku? V katerem od gostinskih lokalov? Ne, skoraj povsod je glasba prehrupna. Pred banko v enem od hotelov ali pred pošto v drugem hotelu, v podhodu, v katerem sta lekarna in trafika? Ali pred Avditorijem? Ni videti. Kje je pravo središče Portoroža in

Mesto smo mi sami... (foto: HM)

kakšno vsebino bi moralo imeti?

Največja poselitev v Portorožu je na območju Fizin. A v spominu Portorožanov je središče na območju Mihevčevih hotelov. Morda bi se novo središče Portoroža lahko

razvilo na ozemlju avtobusne postaje in porušeni hotelov Helios in Orion. Zdi se laže

Mestno središče je javno življenjsko središče, center mestnega načina življenja. Prebivalcem mesta in okolice ponuja številne in raznovrstne možnosti: je trg, nakupovalni in poslovni center, upravno, kulturno in izobraževalno, zabavno in rekreativno središče. Središče je točka, v kateri meščan podoživi svoje mesto.

Rudi Jakhel: Iluzija in resničnost urbanih središč

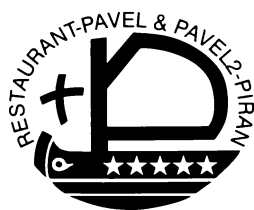
poiskati prostor kot vsebino. Središče mora biti stičišče zasebnega z družbenim, prostor, v katerem se človek povezuje z drugimi, a ostaja sam, izbira vsebino po svoje.

Zakaj danes Portorož nima središča? Ker ga je zavzela najbolj razvita dejavnost, turizem, izrinil je druge dejavnosti in zatrl socialne funkcije v središču mesta. To se kaže v opustelosti središča, ta pa kaže na pomanjkanje komunalno-politične zavesti in izginjanje zavesti o pripadnosti skupnosti. Prebivalstvo se ne identificira več z mestom, niti z družbenim sistemom in meščansko kulturo.

Kraj se razvija stihijsko, ni urbanistične zasnove, ki bi lahko bila osnova za vsestranski razvoj kraja, v katerem bi sicer gospodarska dejavnost lahko igrala glavno vlogo, bi pa nudil krajanom vse, kar mora mesto nuditi za zadovoljitev materialnih, duhovnih, poslovnih in družabnih potreb.

Središče kraja mora zagotavljati zasebnost in hkrati odpirati možnost, da se kraj vključi v družbo in odloča o skupnih zadevah.

Nada Kozina

na Prešernovem nabrežju
v Piranu

Tel.: 05/674-71-01,
674-71-02, 674-71-22,

Fax: 05/674-71-00

Restavracija Pavel Piran sodi med redka gostišča, v katera se radi vračajo mnogi gostje. Slovijo po izredno dobro pripravljenih darovih morja. Sicer pa vam iz bogate mednarodne kuhinje ponujajo: ribe, rakovice, jastoge, raroge, školjke, škampor cocktail, ribjo rižoto, tartufe, livadski biftek, specialitete na žaru. Odlična odprta in buteljna vina.

Za obisk se priporočajo.

NEGA NOG NA DOMU

NIMATE ČASA ALI PREVOZA?

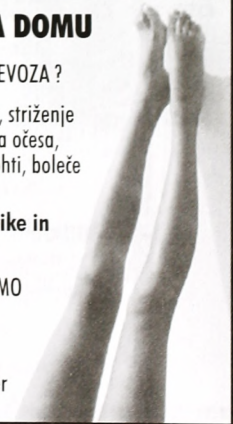
(medicinska pedikura, striženje nohtov, otiščanci, kurja očesa, trda koža, vraščeni nohti, boleče noge...)

primerno za diabetike in nepokretne osebe

STROKOVNO OSKRIBIMO
NA VAŠEM DOMU

Vinčec Karim

s.p. zdr. tehnik pediker
TEL. 031/ 851-242

GRAND HOTEL METROPOL

PORTOROŽ - SLOVENIJA

Restaurant San Lorenzo

*Pravo mesto za gurmanske užitke,
poslovna kosila in romantične večerje*

Restavracija San Lorenzo vabi vse gurmane
na tedne vrhunske kuhinje. Jedi, na osnovi
sezonskih dobrot bomo pripravili vsak dan od
12,00 do 15,00 ure in od 19,00 do 23,00 ure

Harmonija dobrih okusov

Dnevi istrskih tartufov in jurčkov
od 20. Septembra do 30. Oktobra

Dnevi mladega vina in Martinovih dobrot
od 2. do 20. Novembra

Tedni divjačine
od 21. Novembra do 18. Decembra

Prekajene ribje dobrote
od 19. do 24. Decembra

INFORMACIJE IN REZERVACIJE:
TEL. 05 690 7000 FAX 05 690 7877
e-mail: sales@metropolgroup.si

METROPOL HOTELS
PORTOROŽ - SLOVENIJA

Informacije o ugodnih ponudbah naših
hotelov si lahko ogledate na spletni strani
www.metropol-hotels.com
ali pokličete na tel. 05 690 7000, fax 05 690 7877

KMETIJSTVO ALI POZIDAVE?

Skrozi stoletja in tisočletja se je vloga kmetijstva spreminjala. Vedno je imelo pomembno vlogo. Niso daleč časi, ko je v Evropi vladala lakota. Po drugi svetovni vojni se je prav zaradi lakote pristopilo k programom pospeševanja kmetijstva. Danes imamo presežke hrane. Evropska kmetijska politika poskuša proizvodnjo omejiti. Zaveda pa se, da je ohranitev podeželja in obdelovalnih površin pomembna. Zato finančno podpira naravi prijaznejše načine pridelave (integrirana in biološka pridelava), ki prinašajo sicer manjši pridelek, a zato kvalitetnejšo hrano. Da bi zmanjšali zaraščanje pokrajine, pa podpirajo tudi košnjo travnikov. Tej politiki sledi tudi naša država. Samooskrba ni več prioriteta. Se pred dobrim desetletjem smo se zavedali, da je lastna pridelava hrane pomembna za samostojnost in svobodo naroda.

Koliko je za nas kmetijstvo še pomembno? Koliko se zavedamo pomena kakovosti hrane za ohranjanje našega zdravja? Mnogi meščani danes iščejo podeželje zaradi stika z naravo in pristno hrano. Podeželani vedno bolj cenimo prednosti preprostega življenja v zelenju ob domači zelenjavi, sadju... Nekateri pa kmetijstvo moti. Pri polno založenih policah v trgovinah in pogosto ob prepolnih želodcih nekateri razmišljajo drugače. Zanje je hrana samoumevna, kot da ne pride iz zemlje. Kmetijstvo jim je v napoto, po njihovem ovira razvoj. In kaj je ta razvoj? Pozidava v vseh mogočih oblikah: zaradi golfa, apartmajev, ceste, obrtne cone, stanovanjske gradnje... In tovrstni apetiti so čedalje večji. Običajno se

Foto: NK

zida kar na najbolj kakovostnih kmetijskih zemljiščih, kot da slabših ne bi imeli. Kljub zakonom, ki varujejo kmetijsko zemljišče najboljše kakovosti. In kdo ima od tega koristi? Gradbinci dobijo delo, posamezniki pa zaslužke z nepremičninami. In kadar je vse to pošteno in transparentno, še ni tako zelo narobe. Kako težko si navaden občan pridobi možnost gradnje, vemo vsi. Za nekatere pa zakoni ne veljajo. Kar mimo zakonov in pogosto v imenu razvoja postane za njih nemogoče mogoče.

Nam kmetijcem pogosto očitajo, da se upiramo vsaki pozidavi. To ne drži. Vselej smo poskušali s predlogi usmerjati gradnjo tja, kjer je škoda za kmetijska zemljišča manjša. Tako smo p za gradnjo Sečoveljskega golf igrišča predlagali nadomestno lokacijo na Krogu. V tem primeru bilo prizadetih veliko manj najboljših zemljišč, pa tega niso sprejeli. In to navkljub temu, da imajo v svojih načrtih ureditev golf igrišča tudi na Krogu. Le zakaj? Pri načrtovani lokaciji za golf v Sečovljah je to zato, ker je zemljišče v enem kosu v lasti države – težko bi bilo od različnih lastnikov na

hitro odkupiti dovolj velike površine. povrh vsega še po tako nizki ceni – praktično zastoj. Dejstvo, da je kmetijstvo v preteklosti zaradi racionalnejše obdelave ta zemljišča komasirala in meliorirala, jih prav

nič ne moti. Na dejstvo, da so bili postopki spremembe namembnosti protizakoniti, se ne ozirajo. Seveda so bolj pomembni veliki zaslužki ob morebitni prodaji apartmajev - zaslužki za izbrance!

Najpogostejši razlog za gradnjo na najboljših kmetijskih zemljiščih je cenejša gradnja na ravninskih ali blago nagnjenih zemljiščih. Predlagali smo pozidavo bolj strmega, severo- zahodnega pobočja nad obrtno cono v Luciji, pa tega niso sprejeli.

Mar imamo pravico zaradi tega prihodnjim rodovom odvzeti morda celo možnost preživetja? Prihodnost je nepredvidljiva in ne vemo, kaj bo jutri. Bomo dovolili, da se v imenu »razvoja« načrtuje in gradi brez smisla in pogosto brez potrebe? Bomo dovolili, da nam gradbeni lobi vsiljuje svoj razvoj, da se kvaliteta življenja večine zmanjša zaradi velikih apetitov manjšine? Zemljo smo dolžni varovati za naše vnuke. Dolžni smo varovati potoke, reke, morja, živali in rastline pred uničenjem in onesaženjem. Dolžni smo živeti pošteno in pravico imamo biti enaki pred zakonom tudi v stvarnosti, ne zgolj na papirju. Demokracija je mogoča le, če zagotovimo nepristransko informiranje javnosti in možnost skupnega kreiranja našega razvoja.

Zavedati se moramo, da kakovost bivanja ni zgolj v materialnih dobrinah. Kapital nam ne sme postati življenjsko vodilo. Vrednost materialnih dobrin se spreminja. Zrak, voda, zemlja (...) pa nimajo prave cene – so nenadomestljivi! In čeprav smo vajeni, da so nam na voljo, jih lahko tudi izgubimo – takrat pa tudi nas ne bo več.

Irena Vrhovnik, dipl.ing.agr.
Kmetijska svetovalna služba Koper

Nega in ultrazvočna terapija obraza
Nega telesa
Ultrazvok in vakum terapija telesa
Elektro stimulacija obraza in telesa
Depilacija
Manikura
Pedikura
Refleksna masaža
Tui-na masaža
Solarij
Infrardeča savna

Kozmetika Jana Novak s.p.
Lepa cesta 1, 6320 Portorož

tel: 05 67 45 258
041 821 484

Portorožan št. 8, 9, september 2005

Premalo in (pre)pozno

Spoštovani g. Zorman!

Ob prebiranju vašega nareka mi je iskreno poskočilo srce. Ugotovil sem namreč, da ste osvojili vsaj kanček svetovane vam moralne drže in se pod odgovor niste podpisali s svojim imenom. Hkrati pa sem bil vseeno malce razočaran, da ste se skrili za celotnim uredništvom Portorožana: jaz vseeno vztrajam in bom odgovarjal kar vam. Nisem se nameraval več oglasiti, toda v odgovoru, za katerim stojite, sem zasledil nekaj stavkov, ki bi jim bralci Portorožana utegnili celo verjeti. Zato sem prisiljen še enkrat ponoviti nekatera dejstva. Nobene potrebe ni, da bi jaz ali kdorkoli razvrednotil portoroško civilno iniciativo, ki si je nadela ime Komisija za prostor. Verodostojnost si je komisija tudi zaradi ravnanja nekaterih njenih članov sesula kar sama. Spoštovani g. Zorman, priporočam vam, da se spustite na realna tla in morda vam bo tu postalo jasno, da je zasebni hotelček, ki vam je pognal nad glavo, rastel in rastel na črno in da so vsa potrebna dovoljenja, s katerimi zdaj naknadno maha investitor, plod inšpekcijsko lokalne-državne politične in zasebne kombinatorike. Zato razumem, da v vašem uredništvu o tem niste mogli pisati drugače kot tako, da ste stopili lumpariji v bran. Da pa se v podobno aferaškem slogu niste razpisali o tožbi zoper mene zaradi zemljišča, na katerem stoji moja hiša, resnično obžalujem. S tem se mi je izmuznila priložnost, da malce odebelim svojo denarnico. Doslej sem namreč na sodišču dobil vse tožbe zoper klevetajoče medije. Ker imam za vsak kvadratni meter svoje hiše ustrezna dovoljenja. In

nisem jih dobil šele potem, ko je bila porabljena zadnja opeka, niti mi do njih ni pomagal položaj v občinski hiši. Zatorej upam, da je besedna zveza občinski bog, s katero ste me opisali, prej plod nerodnosti in nekoliko slabšega poznavanja kreiranja in nierarhije občinske prostorske politike (čeprav težko verjamem, da ste kot občinski pes čuvaj večkrat preslišali županjine besede, da delo njenih uradnikov usmerja občinsko politično telo in zakonodaja), kot resna namigovanja na to, da sem o prostoru v občini odločal kar sam. In to za masne proračunske denarje, v primerjavi s katerimi je milijon tolarjev, kolikor je hotela od občine iztržiti portoroška Civilna iniciativa za prostorskosvetovalna (?) dela, zanemarljiva žepnina. In kar je spodletelo pri občinskem koritu, so nekateri njeni člani nato poskušali nastrgati tako, da so svoje usluge ponujali Istrabenzu, investitorju v obnovo starega Palacea. Žal me navdaja sum, da vsega tega niste imeli v mislih med tem, ko ste navajali, da je portoroška Civilna iniciativa za zaustavitev škodljivih občinskih načrtov vložila veliko prostovoljnega dela, energije, osebnega odrekovanja, medtem ko so nasprotno stran gnali predvsem lastni interesi in sla po dobičku. Kar zadeva zadnji odstavek »uredniškega« odgovora, v katerem med drugim navajate tudi strpnost v navezavi z demokratičnostjo, pa tole: Težko take citate, pa čeprav izpod peresa sociologov svetovnega kova, prebiram v vašem časniku. Iz njega namreč veje kaj malo pozitivnega duha, prej težnja po sistematičnem sesuvanju vseh, še tako nedolžnih občinskih projektov in ne samo občinskih, tudi vsega, kar le malce sili k napredku. Po dokaz mi ni treba daleč. Ob nastopu funkcije pred dobrim desetletjem,

ste v članku sočustvovali z mojim položajem, ki da je nenehno pod udarom politike, ko pa vam moje delo ni bilo več všečno, sem bil deležen ostrih papirnatih napadov. Taka dvoiličnost in tako strukturirani časopisi pa lahko kaj hitro padejo v nemilost pri bralcih in pristanejo na smetišču zgodovine.

S tem zaključujem s polemiko.

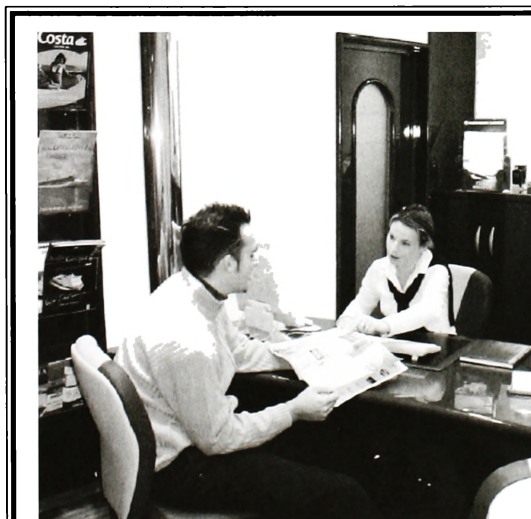
Z dolžnim spoštovanjem,
Boris Kočevar, Vinjole

Portorožan št. 8, avgust 2005
Odmev na članke o golf igrišču

Že dolgo spremljam vsa dogajanja okrog golf igrišča v Sečovljah. Do sedaj sem prebiral le kritike in proteste posameznih skupin. Nikjer pa nisem zasledil odgovora ali argumentov, predvsem s strani odgovornih turističnih delavcev, ki so vsak dan na udaru, da prepoceni prodajajo naše turistične kapacitete, da ne znajo polniti hotelov, da imamo avtobusarje kot turiste ipd., o pozitivnih učinkih golf igrišča na obali.

Dolgo sem mislil, da oba pobudnika proti golfu nasprotujeta njegovi izgradnji iz korektnih nagibov – zaščititi zemljo in okolico in zastopati interese Sečovelj, predvsem kmeta. Vendar so me začeli opozarjati mnogi domačini, kmetje, vaščani na nekateri drugi, ki pravzaprav opisujejo drugačno sliko o teh borbah za kraj, zemljo in interese občine. Pa lepo po vrsti:

pred pričetkom lokacijskih razprav je Občina Piran povabila vse zainteresirane na brezplačen ogled nekaj igrišč v tržaškem in beneškem zalivu. Nasprotniki golfa se kljub vabilu organizatorja ogleda niso udeležili.

CRUISE & FERRY CENTER TURISTIČNA AGENCIJA

Specialisti za križarjenja in vse vrste prevozov: Trajektni, letalski in železniški.
Počitnice in hoteli po vsem svetu.

Ekskluzivno zastopamo naslednje družbe:

Costa Crociere, MSC Crociere, Louis Cruises, Royal Caribbean & Celebrity Cruises, Carnival, Princess, Cunard, Minoan Lines, Superfast & BSF, G&A, Anek, GNV, Corsica & Sardinia Ferries, Moby Lines, Jadrolinija, Tirrenia, SNAV, SEM, P&O, Viking, Trenitalia, Britrail, Amtrak, Finnrail, ...

Cruise & Ferry Center, Obrtna cona - Liminjanska 94b, Lucija
Pričakujemo vas od 10.00 – 18.00 ure.

Pokličite: (05) 67 10 777

www.cruise-ferry-center.com

Zakaj si tega gornji pobudniki niso hoteli ogledati, da bi tako bolj objektivno argumentirali svoja stališča?

Nadalje sem si na predlog mnogih sosedov ogledal na Baredih »ekološko pridelavo sadja« (menda ob znatni državni subvenciji) enega od pobudnikov. Predstavljal sem si mogočne lepo urejene sadovnjake in temu primerno količinsko pridelavo, a sem bil ob pogledu na te nasade močno razočaran. Saj so deset- in večletni nasadi ubogi in zapuščeni, drevesa pa komaj vredna svojega imena. Ali se tu res prideluje ekološko neoporečen pridelek? In v kakšni količini, da imajo lahko za seboj še državno subvencijo? Ali je to le krinka za trgovsko dejavnost na tržnici v Ljubljani, za katero mi občani ne vemo. In kje so strokovne službe, da tega ne vidijo?

Oba pobudnika se sklicujeta na stališče kmetov in vaščanov. Po mnogih razgovorih predvsem s Sečovljani sem ugotovil, da večina podpira izgradnjo golf igrišča, ker od njega pričakujejo razvoj kraja, ki je bil od zaprtja rudnika zapostavljen in od vseh pozabljen. Ali lahko peščica nasprotnikov ogroža razvoj turizma kraja, občine ali celo obale. Poleg tega pa domačini pravijo, da zemlja, na kateri naj bi bilo golf igrišče, ni bila nikdar kmetijsko zanimiva in produktivna. Ali so morda pripravili kakšen program kmetijske pridelave za to zemljišče z vsemi analizami ekonomskih učinkov take pridelave – vrsta in količina proizvoda, potrebni pesticidi in zaščitna sredstva, cena, trg, nova delovna mesta ipd.?

Govorijo o velikih količinah pesticidov in gnojil, ni pa podatkov, koliko je to v primerjavi z enakimi količinami, ki se jih uporablja pri sedanji kmetijski proizvodnji, da ne omenjam vseh priložnostnih proizvajalcev vina in oljčnega olja, ki le-te nekontrolirano in amatersko uporabljajo.

Voda in zalivanje: zakaj se ne preveri podatkov in načrtov o zalivalnem sistemu. V Sečovljah se bo igrišče zalivalo predvsem iz lastne akumulacije in se bo z drenažnim sistemom vsa voda lovila v jezera. Torej že tu je pritisk na ostale vire zmanjšan na minimum. Od kod zavajajoč podatek, da igrišče porabi vode toliko, kot je mesto z 8000 prebivalci? Po verodostojnih podatkih Rižanskega vodovoda 50 odstotkov prebivalcev občine Piran porabi letno preko 580.000 kubičnih metrov pitne drage vode (tudi za zalivanje in pranje avtomobilov). Igrišče pa naj bi jo porabilo nakaj čez 60.000 kubičnih metrov in to 80 odstotkov iz lastne akumulacije

cije ter 20 iz Drnice

Pozidava z apartmaji da ali ne? Vaš osnovni argument je ponovno zemlja, predvsem pa se bojite bogatih gostov. Prepričan sem, da bogati gostje niso za občino in turizem nekaj slabega in nevarnega pred čimer svarite vi. Bogatega gosta lahko dobimo le z bogato ponudbo in to je nedvomno med drugim tudi golf igrišče

Se moramo turizma res učiti od vas, namesto da bi se ga od visoko razvitih dežel, kjer je golf kot turistična ponudba sožitje vseh interesov?

Morda v vednost le to, da imajo visoko ekološko ozaveščene dežele, kot so Švica, Avstrija, Švedska, po več kot 150 golf igrišč, ki niso za okolje prav nič obremenjujoča.

Sprenevedanja o krajinskem parku v solinah so smešna. Le-ta je že danes dovolj zamazan s strani vseh onesnaževalcev, ki jim niste stopili na prste. Igrišče za golf bo neznamenit onesnaževalec proti vsem dejavnikom, ki že obstajajo, vključno s sosednjo Hrvaško, ki nekontrolirano onesnažuje Piranski zaliv!

Sam sem igralec golfa in sem videl že mnogo igrišč po svetu. Zagotavljam vam, da nisem nikjer zasledil tako poraznega stanja, kot ga vidva »prerokujeta« za bodoče igrišče, nasprotno, gre za lepo urejene parkovne površine, ki so v okras okolici, sožitje človeka, flore in favne pa je neskaljeno.

Kot demokrat vam predlagam, da kot kmetijski proizvajalci poskusite iz nove dejavnosti izveliči kar največ dobrega. Prebivalci in vsi, ki se ukvarjajo s turizmom, vam bodo veliko bolj hvaležni, kot pa če nasprotujete projektu, ki ga je težko ustaviti. Pa ne zaradi »nesramnosti« bogatih investitorjev, ampak iz preprostega razloga, ker razvoja turizma v piranski občini ni mogoče ustaviti, lahko ga le zavirate – toda za kakšno ceno?

Nenavadno je še, da golf le na obali vzbuja toliko pozornosti, medtem ko so se igrišča v naših zdraviliščih gradila brez velikih zapletov in dviganja prahu, kljub temu da so se gradila na obdelovalnih ali gozdnatih površinah.

Vsak ima pravico do svojega mnenja in ga tudi argumentirano zagovarjati. Ne morem pa spoštovati mnenja, ki je podprto z besednjakom »goljufi, lažnivci« ipd. Takšen način je žaljiv in celo kazniv. Čudim se prizadetim, da to mirno prenašajo. Avtorjem takšnega besednjaka pa primanjkuje takta in osebne kulture. Lahko je podtikati ogenj drugje, kjer ni treba gasiti. Najtežje je obvladati požar doma.

Pa se to v premislek »Če bi bilo vse tako, kot stari hočejo, bi se danes človeštvo uporabljalo kamnite sekire!«

S spoštovanjem,

Silvo Žnidaršič, Portorož

Portorožan št. 9, september 2005: Kaj ima Portorož skupnega z Londonom?

V septembrskem Portorožanu ste na 10. strani v članku z naslovom Kaj ima Portorož skupnega z Londonom? avtorice Livije Sikur Zorman izrazili zaskrbljenost glede novice, ki ste jo povzeli iz časopisa Skupine Istrabenz, in sicer, da je predsednik uprave Hotelov Morje Tomislav Čeh pred časom službeno obiskal London. Ob tem izražate strah, da bi posnemal izkušnje iz angleške prestolnice tako, da bi želel Portorož spremeniti v London in opozarjate, da London nima prav nič skupnega s Portorožem. Članek je tendenciozen in napisan tako, da zbuja dvom v to, ali ločujemo med turistično ponudbo, primerno za urbano svetovno metropolo in ponudbo v letovišču na obali Slovenske Istre. Bralcem Portorožana zato pojasnjujemo, da je London trenutno vodilni v svetu po kakovosti hotelskih standardov. V Hotelih Morje razvijamo verigo in standarde LifeClass Hotels&Resorts, pri čemer upoštevamo svetovne smernice na področju kakovosti hotelskih storitev.

Portoroža ne želimo spremeniti v London, želimo pa mu dati hotelske storitve visoke kakovosti. Pred časom smo bili v mediteranski Španiji. Tam smo med drugim predstavili vsebinsko zasnovano ter arhitekturno rešitev prenovljenega starega hotela Palace, ki gradi na prednostih Portoroža, njegove klime, naravnega okolja in zgodovine. Skrb, da ne ločujemo med urbano svetovno metropolo in Portorožem, je zato povsem odveč.

Hoteli Morje, d.d.

Služba za odnose z javnostmi

HURA, PROSTI ČAS

Športni in mladinski center Piran v sodelovanju z Zavodom za šport Slovenije organizira v lucijski športni dvorani brezplačen koordinirani športni program (igre z žogo za otroke in mladino) z naslovom **Hura, prosti čas** - odprimo telovadnice med jesenskimi počitnicami. Informacije: 671-03-90.

Pravijo, da je smrt edina vsesplošna pravica na tem svetu, edini račun, katerega moramo poravnati vsi – brez izjeme. Begala je že naše davne prednike: čeprav so živeli v temnem sožitju z naravo in se ji brezpogojno prijavljali, pa je bila smrt dogodek, ki je v pradavnini pripomogel k pojavu čustvovanja in njegovemu razvoju. Prenehanje bivanja je bila skrivnost, globlja in bolj nedoumljiva kot skrivnost rojstva. V smrti so čutili silo, ki je ni bilo mogoče ne predvideti ne obvladati. Bali so se je, ker jim je nagon narekoval voljo do življenja in ker je bilo lepo živeti. Smrt je bila slovo od rodbine, od lastnine in užitkov. Včasih, ko je doletela mladega, močnega lovca, je med člani skupnosti povzročila strah pred pomanjkanjem, pred nasiljem drugih skupnosti. Nedvomno je ravno prvinski strah pred smrtjo, pred tem nasilnim odvzemom dobrin in zaščitnikov slabotnih, postavil temelje zdravilstvu in ranocelnstvu.

Kasneje je človek začel svoje bojazni in želje polagati v roke božanstev in jim na žrtvenikih prižgati ognje prošelj in zahval. Strah pred smrtjo in žalost ob izgubi svojcev je blažila misel, da je to samo odhod v onostranstvo, kjer je vse lepo, kjer ni umiranja in kjer se nekoč spet vsi srečamo. Iz ljudskih pregovorov in starih zgodb razberemo, da so ljudje razmišljali o smrti s strahospoštovanjem. Niso si drznili zbijati šal na njen račun in če se je že kdo nepremišljeno ponorčeval, so poslušalci v grozi trkali po lesu, da bi odgnali urok. Smrt, ta neizbežna

usoda, je bila kljub žalosti svojcev zmeraj sprejeta z mračno resnostjo in dostojanstvom. Sočutje do žalujočih in tesnoba zavest, da je nekega dne vsega konec, sta narekovala tihe, slovesne obrede: ob njih so ljudje razmišljali ne le o minljivosti marveč tudi o tem, da je treba v času zemeljskega bivanja storiti kar največ dobrega in pustiti ob uri slovesa za seboj čiste račune, lep spomin. Smrt je včasih prizadela družino z velikimi stiskami in skrbmi; včasih je vsem prinesla olajšanje...; in včasih je pustila za seboj le samotno, od vsega sveta pozabljen grob...

V današnjem svetu je zmeraj manj spoštovanja do smrti. Morda zato, ker je zmeraj manj spoštovanja do življenja. Čustva in počutje naših bližnjih so namreč vse redkeje tisto, zaradi česar smo pripravljene žrtvovati lastno udobje. Religija samoljubja ima vse več vernikov. Sebičnost mašuje v drvečih avtomobilih, v nebotičnikih delniških družb in političnih strank. In smrt je vse pogostejše posledica nesreče in raznih nacionalnih ali svetovnih kriz, namesto da bi bila miren, naraven zaključek življenjske poti. Zato je morda prav, ako se v teh dneh, ko romamo na grobove in k spomenikom, zamislimo tudi nad vrednostjo in trajanjem življenja. Samo če ga bomo spoštovali (pa ne le svojega!), bo naša pot mirna in slovo zaznamovano s človeškim dostojanstvom. In kakor tu in tam prižgemo sveče na grobovih, tako jih prižgimo čimvečkrat ob večerih tudi na domači mizi, presenetimo naše najdražje z dobro večerjo in preživimo z njimi mirne, vedre ure prijaznega kramljanja. Kajti nekega dne jim bo hušknil preko čela večni, prastari zakon minljivosti in njihov stol za mizo bo ostal prazen...

Sonja Požar, Lucija

Oktober 2003 je Zavod za zdravstveno varstvo Koper po naročilu Občine Piran izdelal analizo zdravstvenega stanja prebivalcev občine Piran.

Analiza je pokazala na nadpovprečno umrljivost prebivalcev občine Piran zaradi sladkorne bolezni in rakavih obolenj. Tudi pojav kožnega raka močno presega slovensko povprečje. Nezdrava prehrana, pomanjkanje gibanja in veliko psihičnega stresa porajajo še veliko drugih bolezni. V lucijskem zdravstvenem domu deluje preventivno in vzgojno na področju zdravega načina življenja **Zdravstveno vzgojni center**. Na podlagi izsledkov analize in državnega projekta »Zdravo mesto«, v katerem sodeluje tudi piranska občina, je center izdelal **Operativni program ukrepov za krepitev zdravja prebivalcev občine Piran**. Zasnoval je številne dejavnosti za izboljšanje zdravstvenega stanja prebivalcev, ki se nanašajo na promocijo zdravega življenjskega sloga, preprečevanje in zmanjševanje odvisnosti od alkohola, nedovoljenih drog in tobaka, krepitev duševnega zdravja, preprečevanje poškodb in zastrupitev otrok in mladostnikov, ter na ozaveščanje o škodljivem vplivu sončnih žarkov.

V zdravstveno vzgojnem centru so usmerjeni v posameznike in jih spodbujajo k vseživljenjskem izobraževanju, delovanju in druženju. Vzpodbuja k povezovanju ljudi različnih starosti in tako prispeva k boljšemu zdravju občanov, večji kakovosti življenja in spremembam življenjskega sloga. V razvitih državah so s preventivnimi programi pričeli že pred dvajsetimi leti in dokazali, da preventiva zmanjšuje stroške kasnejšega zdravljenja. Ker šteje Slovenija med srednje razvite države z relativno visokim standardom in osveščenostjo prebivalstva, so taki programi zanimivi tudi pri nas. Večja ozaveščenost uporabnikov in nenehna rast kakovosti življenja zahtevajo kar najvišjo kakovost zdravstvenih storitev. V centru redno spremljajo odzive udeležencev, saj so zelo ugodni, kar jih spodbuja k širjenju dejavnosti. Center bo s podporo občine Piran izvajal zdravstveno vzgojne programe in javne prireditve. Vabimo vse občane, da se **dejavno vključijo** v promocijo zdravega življenjskega sloga in krepitev lastnega zdravja.

Dragica Blatnik, koordinatorica CINDI programov v ZD Piran
Zdravstveno vzgojni center ZD Piran

SKUPINA ZA SAMOPOMOČ SVOJCEM BOLNIKOV Z DEMENCO

Pod okriljem OZ Rdečega križa Piran je v Luciji začela delovati skupina za samopomoč svojcem bolnikov z demenco. Gre za bolezen odmiranja možganskih celic, kar je normalen proces staranja, ter z njim povezano postopno izgubo spomina. Skupina je namenjena svojcem starostnikov, ki niso več avtonomni v vsakdanjih opravilih, kot je vzdrževanje osebne higiene ali slaba orientacija v času in prostoru, ali pa so na poti, da takšni postanejo.

Kot nam je povedal koordinator skupine **Stevan Jankovič**, je namen skupine, da svojci najdejo kraj, kjer lahko povedo, kaj jih pesti. Tukaj si olajšajo dušo, saj že takoj ugotovijo, da v teh težavah niso osamljeni. Prihaja do izmenjave pogledov in izkušenj ter do iskanja konkretnih rešitev. Udeleženci pa bodo deležni tudi strokovne pomoči, saj bodo s skupino sodelovali tudi zdravniki. Skupina bo delovala enkrat mesečno, in sicer vsak prvi četrtek v mesecu ob 18. uri v prostorih Krajevne skupnosti Lucija. Informacije so na voljo na tel. št.: 05/67-12-640 in 040/631-239.

čestitamo * voščimo * zahvaljujemo se * vabimo

☪ V Zdravstveno-vzgojnem centru ZD Piran se veselijo uspešno izvedene akcije »Dan gibanja in zdrave prehrane«, ki so jo pripravili v sodelovanju s piransko občino v soboto, 15. oktobra v Luciji. Za podporo pri organizaciji prireditve se zahvaljujejo. **Občini Piran, Ribji kantini Fritolin iz Portoroža, Drogi Kolinski, Turističnemu društvu Taperin Sečovlje, Društvu za trajnostni razvoj Istre, Mercatorjevem supermarketu v Luciji, Pekarni Iris Piciga s.p., podjetju Integrirana pridelava hrane - Jožiča Bolčić Lucija, ekološki kmetiji Boris Fras Ankarani, Oljarskemu društvu Štorta Piran, Društvu oljkarjev Slovenske Istre (D.O.S.I.), Društvu Faros iz Lucije, Planinskemu društvu Piran (še zlasti vodniku Planinske zveze Slovenije Tomažu Mikelnu), Prostovoljnemu gasilskemu društvu Sečovlje** ter gospe **Milici Maslo**, predstojnici občinskega urada za družbene dejavnosti.

☪ **Radmili Dvorski** z Bernardina, ki je oktobra praznovala rojstni dan, želimo obilo zdravja in veliko iskrenih prijateljev. Biseka, Bruno in Mateja.

☪ Naša prijateljica in sodelavca **Nada** in **Bogdan Kozina** s Šentjan oktobra praznujeta tridesetletnico skupnega življenja. Ob lepem jubileju jima želimo še veliko prijetnih skupnih trenutkov.

Člani Sveta KS Portorož in Portorožanovci

SOŽALJE

V 57. letu je tragično preminil

LOJZE ČEMAŽAR

iz Gorenjih Novakov pri Cerknem. Bratu Jakobu ter družini izražamo globoko sožalje.

Svet KS Portorož in uredništvo Portorožana

SOŽALJE

Ob smrti našega občana

JOŽETA ČERNETA

svojcem izražamo iskreno sožalje.

Svet KS Portorož

PROSTOVOLJNI PRISPEVKI:

Za Portorožana so tokrat darovali: **Lucijčanka** 2.000 SIT in družina **RONDIČ** iz Lucije 5.000 SIT, trgovina EdDI - sadje, zelenjava Lucija 21.000 SIT in Portorožan 1.000 SIT.

Za Portorožana lahko prispevate osebno v tajništvu krajevne skupnosti Portorož (Obala 16, I. nadstr.) ali po položnici na transakcijski račun KS Portorož pri UJP - Urad Koper, št. 01290-6450836431, s pripisom »Za Portorožana«. Zahvaljujemo se vsem, ki se odločite prispevati za Portorožana.

Mnogo prezgodaj nas je po kratki in hudi bolezni zapustil **Danilo Stern**. Rodil se je 31. januarja 1949 v Mariboru, kjer ga je posvojila teta. Otroška leta je brezskrbno preživel v Mariboru. Pri Cevovodu v Ljubljani se je izučil za vodovodnega monterja. Takratni čas jih je v veselem upanju pripeljal na Obalo. Leta 1967 so stanovali v Kopru, nato pa so se kmalu preselili v Piran. Mladostna leta je v sreči in veselju preživel z mnogimi prijatelji, ki si jih je hitro našel. Zaposlil se je v Mehanotehniko ter si leta 1972 ustvaril družino. Rodila se mu je hči. Družinica ni obstala. Stanovanje, ki mu ga je dodelila Mehanotehnika, je prepustil zeni in hčeri, sam pa je živel pri materi Kristini v Piranu. Vedno je bil vesel in okrog njega so se zbirali mnogi. Kmalu si je ustvaril novo družino, kjer sta se mu rodila dva sinova. Zaposlil se je pri Rizanskem vodovodu. Veliko let je popisoval stevce, tako da so ga poznali takorekoč vsi Pirančani. S sodelavci se je dobro razumel in velikokrat so si naredili domačo festo na kakšnem dvorišču. Rad je zahajal v hribe. Tako ga je življenjska pot pripeljala v pozabljene Brkine, kjer je užival mir v precudovitih gozdovih, ki so ga spominjali na sirjavo morja in zelenje rodnega Pohorja. Živel je v upanju, da bo s sinovoma počasi uredil staro kmetijo. Upokojil se je leta 2003. Poln življenja je nadaljeval z adaptacijo. Še to poletje se je na pohodih po planinah veselil s planinci pohodniki. Zahrbna bolezen ga je letos septembra priklenila na posteljo. Diagnoza ni bila vzpodbudna, toda nihče ni pričakoval, da bo 8. oktobra 2005 za vselej zaspal. Pogreba so se poleg sorodnikov udeležili vsi njegovi sodelavci RVK Piran in vsi, ki so ga imeli radi ter mu izkazali zadnje spoštovanje in se od njega poslovili ob odprti krsti v domači hiši na Kozjanah. Mnogim bo ostal v trajnem spominu.

VSAKA POT SE KONČA, njegove sanje pa želita uresničiti njegova sinova Tim in Samo.

Jana Kostevc

OBALNA PODRUŽNICA DRUŠTVA BRAVO

V začetku oktobra je bila v prostorih Centra za korekcijo sluha in govora v Portorožu ustanovljena obalna podružnica ljubljanskega društva Bravo. Gre za prostovoljno, samostojno in nepridobitno združenje, katerega glavni namen je pomagati otrokom in mladostnikom s specifičnimi učnimi težavami, zlasti s težavami pri branju, pisanju, računanju in drugih šolskih veščinah. Društvo združuje mladostnike, starše, učitelje in druge strokovne delavce. Več podrobnosti o dejavnostih društva si lahko ogledate na spletni strani www.drustvo-bravo.si. Za informacije je na voljo ga. **Darko Čuček Gerbec**, tel. 041-722-431.

KLIMA NAPRAVE PANASONIC MITSUBISHI TOSHIBA

- ugodno posredovanje kreditov Banke Koper
- brezplačno svetovanje in ogled prostorov
- servis in vzdrževanje zagotovljeno
- garancija do 5 let na kompresor

Edvard Brajko s.p.
Lucija
INŠTALACIJE
TRAMONTAL
GSM: 041/628-658

VI SPRAŠUJETE - PORTOROŽAN ODGOVARJA

Oktober je bil mesec varčevanja, pa me zanima, če so tudi naši politiki kaj varčevali.

So. Niso razmetavali s pametjo.

Kako to, da občina še ni uredila kolesarske steze skozi Portorož?

Nekaj ste zamešali: kolesarska steza je že lep čas, le pločnika za pešce še ni...

Sečoveljske soline se potegujejo za uvrstitev na Unescov seznam naravne in kulturne svetovne dediščine. Ali verjamete, da imajo kaj upanja na uspeh?

Zagotovo bodo prej na Unescovem seznamu kot na nacionalnem...

Kaj menite o tem, da se je naša občina odločila za obnovo starega mestnega obzidja v Piranu?

No ja - če bo šlo s tako naglico kot pri obnovi hotela Palace, potem...

Menda ministrstvo za okolje in ministrstvo za kulturo drug drugemu pripisujeta odgovornost za obnovo obokov pod piransko stolnico, zaradi česar se dela še niso začela. Kaj pa vi mislite: kdo je odgovoren?

Tisti, ki je pred nekaj stoletji izbral lokacijo za cerkev in ignoriral težave, ki izhajajo iz naslova kulturne dediščine.

Kako to, da država še zdaj ni zagotovila denarja za pohoščeno obnovljene Morske biološke postaje v Piranu, ki zaradi tega ne more normalno delovati?

Morda čaka, da se zaključijo spori in pogajanja okrog meje na morju, ko bo jasno, če nam bo sploh ostalo kaj morja...

Ali je občinska uprava že določila, komu bo odstopila zgradbo nekdanje Drogine uprave v Portorožu - sodišču ali muzeju?

Glede na to, da so vsa naša sodišča že zrela za muzej, bo vsakršna odločitev prava...

Menda je poslanec dr. Pavliha v Luciji pripravil srečanje s člani svoje stranke, jim spregovoril o bodočih nalogah ter izrekel precej obljub. Zanima me, kakšne naloge je omenjal in kaj je obljubljal.

Ne omenjal ne obljubljal ni ničesar, česar niso omenjali in obljubljali že vsi pred njim in kasneje pozabili...

S.P.

Janezkova domača naloga

MOJ KRAJ NA POTI K TURISTIČNI SLAVI (PROSTI SPIS)

Turistični delavci v mojem kraju si že vsa leta želijo petičnih gostov. Moj tata pravi, da ga zelo čudi, zakaj ne storijo ničesar za njihov prihod. Ima občutek, da se kvečjemu na vso moč trudijo, da jih ne bi zaskominalo po krajih v naši občini. Moja mama tega ne verjame (kot tudi sicer nikoli ne verjame tatinim besedam...) in je zatorej takoj opozorila, da kot se je po dolgih letih vendarle začela obnova hotela Palace, lahko še zmeraj upamo, da se bo tudi drugod kaj izboljšalo. V naslednjih nekaj desetletjih bodo zagotovo sanirali zelenice, zgradili podzemno garažo v centru Portoroža, postavili pregledne smerokaze, vzgojili redarsko službo, ki bo znala neboleče likvidirati razgrajače in naučili lastnike lokalov, kako naravnati glasbo na sobno jakost, da se bodo razvajeni petični gostje lahko sploh pogovarjali med seboj, pri čemer tudi ne bo prihajalo do nelojalne konkurence glasbenikom iz drugih lokalov; zlasti to je zelo pomembno, saj se gostje, ki se v poletnih večerih sprehajajo zunaj, zaradi obilice zvokov z vseh strani ne morejo odločiti, kam naj sedejo, zaradi česar blodijo v nedogled, v lokalih pa zato prihaja do izpada zaslužka. Morda, pravi mama, nam bo v bližnji prihodnosti tudi šola za turizem poklonila dva ali tri nadarjene, samoiniciativne vodiče, ki si bodo vzeli dovolj časa, da bodo v nekaj letih spoznali vse kraje v občini in znali petične goste popeljati v prelesto podeželsko zaledje. Kjer – se je vmešal moj tata – mrgoli ljubkih črnogradenj, divjih odlagališč in drugih skritih lepot slovenskega mediterana; spotoma jim bodo lahko povedali, da so menda nekje v bližini celo ostanki solin. Mama pa se ni pustila motiti v svojem optimizmu in je pribila, da blestečo turistično prihodnost zagotavlja tudi skorajšnje igrišče za golf. Pa je moj tata zaripnil v obraz kot zrela višnja; je namreč po svetovnem nazoru socializmu naklonjen in ga hitro spravi iz tira vse, kar spominja na tako imenovano visoko družbo. Siknil je, kako je žalostno, da se pri nas prav nekdanji člani nekdanje edine stranke tako goreče zavzemajo za šport najvišjih družbenih slojev. Slovenci, je rekel tata, imamo na pretek lastnih naravnih in kulturnih posebnosti, lahko jih brez sramu pokažemo tujim turistom, med katerimi zagotovo ni takih, ki ne bi mogli živeti brez golfa. In če povečanju turizma v naši občini nista pomagala ne papežev obisk ne NATO-vo letalo, ki je strmoglavilo v soline, mu tudi golf ne bo. Tata sumi, da si teh igrišč želijo bolj slovenski novorojeni snobi, ki kopreneče gledajo filmske prizore, kjer v belo oblečeni plemiči in bogataši tolčejo po žogici in istočasno urejajo politične in gospodarske zadeve; silno radi bi jim bili podobni (ne glede na svoje rovtarsko poreklo...)! Pri tem pa pozabljajo (in z njimi vsa slovenska javnost z naravovarstveniki vred...), da imamo premalo ozemlja, da bi si smeli dovoliti stvari, kakršne si dovolijo tisti, ki so vsaj desetkrat večji od nas. In je še slovesno dodal, da želi biti po smrti upepeljen, ker bo vsak čas zmanjkalo zemlje ne le za sajenje krompirja in za otroška igrišča ampak tudi za pokopavanje in da se tam spodaj ne želi drenjati. Mama pa je na te besede pohlevno pripomnila, kako jo čudi, da se tata boji pomanjkanja prostora v krtovi deželi, ko pa se v bifeju Pri žejni sipi sleherni dan drenja in bori za prostor pri točilni mizi. Tata je dostojanstveno molčal, jaz pa sem se lotil domače naloge.

Sonja Požar, Lucija

Naložba po vašem okusu.

Do 31. OKTOBRA s
polovičnimi vstopnimi
provizijami.

Devet tujih vzajemnih skladov,

premišljeno usmerjenih v posamezne svetovne trge in panoge, vam omogoča izbrati naložbo po vašem okusu*. Sklade upravlja uveljavljena družba Sanpaolo Asset Management iz Luksemburga, ki s svojim znanjem in izkušnjami že 25 let skrbi za upravljanje premoženja vlagateljev iz celega sveta.

* Vlagatelj lahko oblikuje skupno košarico naložb po svoji meri tako, da svoje premoženje naloži v več različnih skladov. Pri skladih, ki pokrivajo različne trge in s tem različna valutna območja, lahko vlagatelj zavaruje svoje premoženje pred nihanjem valutnih tečajev z nakupom enot premoženja, ki so zavarovane pred valutnim tveganjem.

Za vse podrobnejše informacije nas pokličite ali pa nas obiščite v poslovalnicah Banke Koper. Z veseljem se vam bomo posvetili in vam celovito predstavili našo ponudbo.

K Banka Koper

Banka Koper: Prstanška 14, 6000 Koper; www.banka-koper.si

OPOMBA: Prospekti in izvlečki prospektov, zadnje objavljeno letno in polletno poročilo vzajemnih skladov so vlagateljem med delovnim časom brezplačno na voljo v poslovalnicah Banke Koper. V prospektih vzajemnih skladov so navedeni vstopni, upravljaljski in izstopni stroški. Omenjeni stroški zmanjšujejo donosnost na sredstva. Podatki o gibanju vrednosti enote premoženja vzajemnih skladov so dnevno objavljeni v Primorskih novicah, Financah in spletnih straneh Banke Koper www.banka-koper.si. Gibanje vrednosti enote premoženja je odvisno predvsem od stanja na trgu vrednostnih papirjev. Vrednost enote premoženja lahko raste ali pade, zato so lahko prihodnji donosi višji ali nižji kot v preteklosti. Zaradi neugodnih gibanj tečajev vrednostnih papirjev obstaja možnost, da vlagatelj med varčevanjem ne dobi povrnjenih vseh sredstev naloženih v investicijske kupone. Naložba v vzajemne sklade in bančna storitev, zato ni vključena v sistem zajamčenih vlog bank in hranilnic, ki velja za vloge fizičnih in malih pravnih oseb na transakcijskih računih, hranilnih vlogah, depozitih in blagajniških zapisih oziroma potrdilih o depozitu, ki se glasijo na ime. Naložbe v enote premoženja vzajemnih skladov so tvegane naložbe, banka z ničemer ne jamči in ne odgovarja za poslovanje vzajemnih skladov in ne prevzema nobenih materialnih odgovornosti, ki bi izhajale iz poslovanja vzajemnih skladov.

» Več kot čistilnica «

- kemična čistilnica
- šiviljska popravila
- vse za šivanje
- nogavice *Levante* in **MURA**

okrasni trakovi

bordure

modni gumbi

nogavice

Liminjanska 78 - Športna dvorana Lucija
tel.: 05/677-97-90

APPUNTAMENTI DI NOVEMBRE 2005

MERCOLEDÌ 2 NOVEMBRE 2005 alle ore 17.30 all'Auditorio di Portorose inaugurazione ufficiale del 43.mo Seminario di Lingua e Cultura Italiana. Seguirà alle ore 18.30 la proiezione in anteprima del film LA BESTIA NEL CUORE. Ingresso libero.

VENERDÌ 4, SABATO 5 E DOMENICA 6 NOVEMBRE 2005 nel tendone sul parcheggio antistante il ristorante Primorka a Strugnano FESTA DEI CACHI 2005.

VENERDÌ 4 NOVEMBRE alle ore 14.00 esibizione del gruppo mandolinistico "Serenate" guidato da Arcangelo Svettoni.

SABATO 5 NOVEMBRE dalle ore 10.00 alle ore 14.00 laboratori vari (pittura e ceramica) coordinati da Fulvia Zudič.

DOMENICA 6 NOVEMBRE alle ore 12.00 esibizione del Coro "Giuseppe Tartini" guidato da Milada Monica.

MARTEDÌ 8 NOVEMBRE 2005 alle ore 17.00 nella biblioteca di Casa Tartini a Pirano L'ora della fiaba con Gloria Frlc. IL GABBIANO GAETANO di Paola Coppini.

VENERDÌ 11 NOVEMBRE 2005 alle ore 18.30 sala delle Vedute Conferenza tenuta dal dott. Fulvio Colombo (Università di Trieste) e dal dott. Renzo Arcon (Biblioteca Civica »Attilio Hortis«, Archivio diplomatico - Trieste) sul tema »LE FONTI PER LA STORIA DEL MEDIOEVO TRIESTINO E ISTRIANO DA PIETRO KANDLER A INTERNET«.

MERCOLEDÌ 23 NOVEMBRE 2005 alle ore 18.00 nella sala delle vedute di Casa Tartini Conferenza tenuta dal prof. Roberto della Loggia sul tema LE PIANTE MEDICINALI.

LUNEDÌ 28 NOVEMBRE 2005 alle ore 18.00 nella sala delle vedute di Casa Tartini a Pirano presentazione del master di Nada Zajc dal titolo PROBLEMATICA DELLA TRADUZIONE DELLA TERMINOLOGIA TECNICA IN LINGUA ITALIANA.